

הישיבה ה-67 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום חמישי, כ"א באב תשע"ב (09.9.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-67 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, כ"ב באלול תשע"ב (09.9.12)

	נוכחים :	מר רון נחמן	- ראש העיר
		מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
		גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
		מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
		מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
		מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
		מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
		מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
		עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
		גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
	חסרים :	מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
	משתתפים :	עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
		מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
		מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה

על סדר היום :

1. **דיווח ראש העיר ;**

2. **אישור והגדלת תב"רים :**

א. **אישור תב"ר חדש מס' 276 – "הקמת אולם ספורט בינוני"**

מימון קיים – מפעל הפיס 1,393,000 ₪.

מצ"ב אישור מפעל הפיס.

עלות כוללת להקמת האולם הינה 6,484,250 ₪.

הוגשו בקשות נוספות כלהלן :

1. המועצה להסדר ההימורים	₪ 3,890,636
2. מפעל הפיס	₪ 1,728,888
3. קרנות הרשות	₪ 316,601
4. משרד הפנים	₪ 548,125
סה"כ	₪ 6,484,250 ש"ח

ב. **אישור תב"ר חדש מס' 277 – "שיפוץ ספריה ציבורית"**
מקורות מימון :

1. משרד התרבות והספורט	₪ 50,000
2. קרנות הרשות	₪ 14,500
סה"כ	₪ 64,500

ג. **הגדלת תב"ר מס' 278 – "זהירות בדרכים"**
מקורות מימון :

1. הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים	₪ 36,000 (מצ"ב אישור)
2. קרנות הרשות	₪ 9,000
סה"כ	₪ 45,000

3. **דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין** – הצעת החלטה בנושא: "אישור מפעל ההזנה, אישור תוספת השכר לעובדי העירייה בהתאם להסכם הקיבוצי, אישור השינויים התקציביים באגף הרווחה (בהתאם לשינוי מספר 1 לתקציב)" – הבקשה הוגשה ע"י חברי המועצה אלי שבירו, מקס צ'רנוגלז, שירה דקל כץ, אבי סמו, פבל פולב, יוסי חן ;

4. **דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין** – הצעת החלטה "ביטול התוספת לחוק העזר העירוני "אגרת שמירה" המחייב גביית אגרת שמירה באזור התעשייה אריאל מערב והותרת האחריות להסדרת התשלום בהתאם לתוכנית האבטחה המאושרת ע"י המח"ט הגיזרתי על התעשיינים" – הבקשה הוגשה ע"י חברי המועצה אלי שבירו, מקס צ'רנוגלז, שירה דקל כץ, אבי סמו, פבל פולב.

5. **ישיבה סגורה** – אישור שכר בכירים (פרוטוקול הישיבה הסגורה נמצא במשרדי מנכ"ל העירייה).

6. **תוספת לסדר היום :** שאילתה של יוסי חן – "בתחילת השנה החליטה מועצת העיר לאשר תקציב עבור החניה בקנטרי. לאור האמור ברצוני לדעת מדוע עד היום לא התחילה העבודה ?

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים יקרים, אני מתכבד לפתוח את הישיבה מספר 67 מן המניין.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה קודם כל לדווח – היום הממשלה קיבל החלטה לשדרג את האוניברסיטה אצלנו לאוניברסיטה ה-8 במדינת ישראל. ראש הממשלה דיבר ברדיו, אני קיבלתי פה את ההודעה ממנו, ואני רוצה להזכיר לכם שהיתה הצעה שאנחנו נברך את האוניברסיטה על התואר שהתקבל של אוניברסיטה. ואמרתי אז – כאשר התהליכים יתקדמו ואכן זה יהיה סגור, אז אנחנו נשלח את הברכה.

ועל כן, אני רוצה על דעתכם להוציא מכתב תודה, קודם כל לשר החינוך גדעון סער, שהוא הוביל בהרבה שכל את כל הנושא של האוניברסיטה. אני לא מתייחס כאן לכל הדברים הפוליטיים שהיו מסביב לזה בהסכמים הקואליציוניים וכדומה. החוכמה היתה איך לנווט את כל המהלך הזה, מתוך הכרת המערכת הפוליטית והמערכת האקדמאית. ובסופו של דבר, שר החינוך הוא יו"ר ה-מל"ג, אז זה בראש וראשונה גדעון סער שעשה את זה.

דבר שני – מגיע פה כמובן גם ל"ישראל ביתנו", לאיווט ליברמן, בהסכם שהוא עשה עם ראש הממשלה לגבי תנאי שכאן תהיה הכרה של האוניברסיטה כאן. וזה מגיע יישר כוח לכולם.

והדבר האחרון זה – ראש הממשלה, שאני נפגשתי איתו גם כשהייתי בבית חולים נפגשתי איתו כמה פעמים באופן אישי, בארבע עיניים, והוא היה נחוש ללכת ולגבות את הצעדים האלה של שר החינוך.

והיום, ההודעה שפורסמה, העבירו את זה ברדיו, ההודעה לגבי אריאל, שהיא חלק בלתי נפרד מישראל, תהיה בלתי נפרד מישראל, וכל הסדר וכו' וכו'. והוא בעד לפרק את המונופולים.

וכך, עם הגילדה הזאת של יושבי הראש של האוניברסיטאות שעתרו ל-בג"צ ועכשיו אלוף הפיקוד, יש לו החלטת ממשלה. עכשיו, ברק, אין לו מעמד בכלל בחוק ההשכלה הגבוהה, אין לו מעמד. ולכן הוא לקח לעצמו סמכות. הוא היום אמר בישיבת הממשלה שהוא רוצה להכניס שם, שאם מכירים באוניברסיטה שלנו פה, שהממשלה תחליט להקים אוניברסיטה בגליל. ואז אמר לו גדעון סער – מי שקובע איפה תקום אוניברסיטה זה שר החינוך ולא אתה. אבל הוא מגלומן. אז הוא ברח מהדיון. כמו שהוא ברח מצאליים, ככה הוא ברח עכשיו.

זה היה הסיפור היום. ולכן, היום חג גדול לאריאל. אבל זה עוד לא נגמר, כי, איך אמרו? היועץ המשפטי לממשלה צריך להביע את דעתו לקראת סוף השבוע אם הממשלה יכולה לקבל או לא יכולה לקבל את הזה. טוב, אני לא יודע מי מנהל את המדינה, היועץ המשפטי או ממשלת ישראל, שקבעה לפני 7 שנים את כל הדברים האלה. הממשלה קבעה את הפרוצדורה, זה הלך במשך 7 שנים. אני מקווה שיבינו את הדברים האלה. דבר שני – רציתי להגיד לכם, ביום ששי היה כאן יריד של דירות, עם חברה של חנן מור, באוהל בפארק אתגרים. עוד לא היה דבר כזה בתולדות אריאל. היו מאות אנשים, נרשמו שם, שילמו כסף. הוא מכר למעלה ממחצית הדירות שלו.

מר יחיאל טוהמי : 50% בערך הוא מכר.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. פשוט פנטסטי. ביקושים גדולים מאד. מה שטענו שצריכים לפרסם את המכרזים הללו. יש לנו עוד, מתוך ה-277 יחידות דיור, אחד קיבל רגליים קרות, ממשרד השיכון, ורוצה להחזיר שם 72 דירות, ויש 117 דירות,

מר יוסי חן : הוא לא קיבל רגליים קרות. יש שם איזו בעיה עם הסכום שהוא שילם על הפיתוח, שזה הרבה יותר מאלה שזה, אז הוא ביקש ש –

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, לא, לא.

אני דיברתי איתו.

מר יוסי חן :

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה דיברת. אני ישבתי איתו במשרד השיכון והדברים האלה לא ככה.

צריך לצאת מכרז נוסף של 117 יחידות דיור. אתם יודעים, אחרי הסיפור של בית האולפנה וכל העניין של ראש הממשלה שהתחייב לבנות פי 2 על העתירות של "שלום עכשיו". אז אנחנו קיבלנו 117 יחידות. עכשיו אני מנסה לעשות עם עדנאן, עם משרד השיכון, לפרסם מחדש את המכרז של 117 ועוד 72, ואז יהיה לנו למעלה מ-800 יחידות דיור בתהליכים של בניה. אז זה דבר חשוב מאד, פשוט שאתם תדעו אותם. דבר שלישי – לגבי הנושא של הפלשתינים. הנושא של הפלשתינים, יש כמה אנשים שטיפלו פה, טוהמי ואחרים. אני בנושא הזה סגרתי כמה דברים עם אלוף הפיקוד. לפלשתינים הם צריכים לסדר אוטובוס שיילך מאייל לפתח תקווה ולכל המקומות האלה, כי רובם של הפלשתינים שמגיעים לשם הם בעלי רישיונות. מעטים מאד שלהם הם שב"חים. אבל מה? הכניסה שלהם מחייבת להחזיר אותם לאותו מקום שממנו הם יצאו.

מי זה הם, אפיקים או משרד התחבורה?

מר פבל פולב :

לא, לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע :

מי? מי נותן אוטובוס?

מר פבל פולב :

מר רון נחמן-ראה"ע : אפיקים צריך להזמין אוטובוסים. הוא צריך תוספת של אוטובוסים. תוספת של אוטובוסים, אמרתי בפעם הקודמת, תוספת של אוטובוסים עולים 2 מיליון שקל או יותר לאוטובוס. מי שמאשר את האשראי לקואופרטיבים או לחברה זה משרד האוצר. משרד האוצר לא רצה לתת, כי היו להם נתונים מסוימים והנתונים האלה עלו מעבר למה שהיה בידיים שלהם. ישראל כץ טיפל בזה, וישראל כץ ושר האוצר לא בדיוק משדרים על אותו גל, ואתם יודעים, הדברים נעשים הרבה על

בסיס אישי. אבל אמר לי ראש המינהל האזרחי, שהוא בעצמו לחץ חזק מאד, זה אמר לי האלוף איתן דנגוט בקטע הזה. אני לא שמעתי מאז שישבתי ודיברתי עם אלוף הפיקוד, לא שמעתי עוד את הבעיות האלה. אם יש בעיות, אנא, תגידו ואנחנו נטפל בהן.

אבל הדבר החשוב ביותר, שתדעו, רוב הערבים שנכנסו משער אייל, הם צריכים לחזור לשם. הם עשו את התרגיל שלהם לעבור על החוצה שומרון ולהגיע אלינו פה. אני מקווה שזה ייגמר. הצבא נכנס לשם, הוריד מאות מתוך האוטובוסים. אבל אמר לי גם ה- מח"ט – אין מה לעשות, האנשים האלה, אין לנו סמכות לגעת בהם, כי יש להם אישורי כניסה.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד משהו. נפגשתי עם שר התחבורה בירושלים, היו נכנסים לארץ 1,000 ערבים ועכשיו זה 5,000. המשטרה עשתה בדיקה ורובם יש להם אישורים, חוץ מאיזה 20, בשבועיים 20 איש שתפסו אותם בלי אישורים. עכשיו יש הצעה, אבל לא צריך לפרט אותה, זו עוד הצעה, איך ש-רון אמר, שיכנסו דרך מחסום אייל. האישורים שיינתנו להם בעתיד דרך מחסום אייל, הם יכנסו מאייל וייצאו דרך אייל. משרד התחבורה מקצה 6 אוטובוסים, יהודה אלבו מקצה 6 אוטובוסים,

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, יהודה אלבו, הממונה על התחבורה הציבורית.

מר יחיאל טוהמי : כן. הוא יקצה 6 אוטובוסים מאייל לאייל. ומי שיעבור מ- חוצה, כמו ש-רון אמר, יורידו אותו. זה הכיוון. אבל זה לא פשוט כל הדבר הזה, צריך הרבה זמן וצריך גם שקט ולא צריך לדבר על זה הרבה. יש דברים פה משטרה ו-שב"כ וצבא, בשביל זה לא צריך לפרט יותר מדי. לא צריך לפרט.

מר אלי שבירו : שני דברים אני רוצה להגיד: אחד זה באשר לנושא של הפלשתינאים – צריך באמת ללחוץ על פתרון, לפחות זמני, שבו באמת יש הגדלה בתדירות האוטובוסים, כדי שתושבים שלנו לא ימתינו שעתיים-שלוש בתחנות

האוטובוס.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא לעניין בכלל. סליחה, אלי, ברגע שאתה,

מר אלי שבירו : אמרתי זמני. פתרון זמני.

מר יחיאל טוהמי : אין זמני. דיברתי עם יהודה אלבז, אני מודיע לך שהוא אמר

- אני לא אתן אוטובוס אחד.

מר פבל פולב : אבל זה לוקח המון זמן. הוא לא אמר מתי.

מר יחיאל טוהמי : דקה שניה. ברגע שהכניסה תהיה משם, זה ישתחרר.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה הודעת ראש העיר. יחיאל, זה הודעת ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי : לא, אבל ביקשנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אנחנו לא מקיימים דיון. הוא רצה להעיר משהו – הוא

יקבל את זה. גמרנו.

מר אלי שבירו : דבר שני – אני תומך במה שאמרת בהתחלה לגבי

האוניברסיטה שלנו. אני חושב שבמכתב שאתה מוציא צריך גם לציין את שר האוצר, כי

הוא בעצם נתן לנו גם את הפתרון להצעה של שר החינוך שזה לא יפגע בתקציבים של

האוניברסיטאות האחרות. ואין ספק שאנחנו מצטרפים לברכות.

מר רון נחמן-ראה"ע : טוב. כן, פבל.

מר פבל פולב : הבעיה הפלשתינאית היתה קצת יותר מאוחר מהבעיה של

חוסר אוטובוסים לתושבים. בלי שום קשר, אם אנחנו נוריד את הבעיה של הפלשתינאים, עדיין תהיה בעיה של המתנה. ואם אפשר, אנחנו צריכים גם להוסיף אוטובוסים לקווים רגילים, אחרת עדיין אנשים יעמדו, כי אין מספיק מקום.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. הנושא הזה מטופל.

מר פבל פולב : רצו לחבר את זה ביחד.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה שני דברים נפרדים – זה הפלשתינאים וזה תושבי אריאל ומשתמשי כביש חוצה שומרון. ולכן, הוא נפרד הטיפול בשניים האלה. שוב פעם, אותו ממונה על התחבורה הציבורית במשרד התחבורה,

מר יחיאל טוהמי : מול האוצר.

מר רון נחמן-ראה"ע : מול משרד האוצר, עם חברת אפיקים. וחברת אפיקים פנתה,

מר פבל פולב : הבקשה הקטנה שהבעיה תהיה על השולחן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אנחנו יודעים את זה. הם הוציאו מכתב על פי בקשתי,

מר פבל פולב : או קיי. לא ראיתי את המכתב.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוציא אלי מכתב מה הבעיות שלהם, שביקשתי 30 מיליון שקל שיתנו אשראי לחברה של אפיקים.

מר יחיאל טוהמי : אשראי. לא כסף.

מר רון נחמן-ראה"ע : אשראי, לא כסף שיתנו, אשראי. ולכן, הדבר הזה, לפי דעתי,

יבוא לידי ביטוי בעתיד הלא רחוק ואני מקווה שנגמור את הבעיה הזאת.
אני רוצה לעבור לסדר היום בבקשה. יש לנו אישור והגדלת תב"רים.

2. אישור והגדלת תב"רים:

א. אישור תב"ר חדש מס' 276 – "הקמת אולם ספורט בינוני"

ב. אישור תב"ר חדש מס' 277 – "שיפוץ ספרייה ציבורית"

ג. הגדלת תב"ר מס' 278 – "זהירות בדרכים"

מר רון נחמן-ראה"ע: אישור תב"ר חדש – זה הקמת אולם ספורט בינוני. ג'והר, בבקשה.

מר ג'והר חלבי: חברים, יש לנו פה שני תב"רים חדשים ואחד נוסף – הגדלה. הראשון זה תב"ר 276 – הקמת אולם ספורט בינוני – אנחנו הגשנו בקשות לכמה משרדים, למועצה להסדר בהימורים, למפעל הפיס וגם למשרד הפנים, ועוד השלמה מקרנות הרשות. המבנה יעלה כ-6,484,000 ₪. בינתיים קיבלנו רק אישור ממפעל הפיס על 1,393,000 ₪ במקום 1,728,000 ₪. אנחנו מתבקשים לאשר את ה-תב"ר הזה כהתחלה. אנחנו לא יכולים לבנות, לא יכולים להתקדם בתוכניות עד שאנחנו מקבלים את האישור של הטוטו. האישור של משרד הפנים, אני מעריך תוך שבועיים ימים בתקופת החגים, אחרי החגים, גם נקבל את האישור שלהם.

מר רון נחמן-ראה"ע: האולם הזה הוא אולם של בית הספר החדש שאנחנו בונים במוריה. בית הספר החדש, במקום נחשונים, שם ייבנה. אנחנו סגרנו עם משרד החינוך את כל האישורים לתוכניות ואנחנו מצמידים לבית הספר אולם ספורט בינוני, זה אולם יפה מאד. מהפיס קיבלנו 1,400,000 כמעט ואנחנו צריכים לקבל עוד מה-ספורטוטו, בהשלמה, ויהיה לנו בית ספר הכי יפה באריאל. זה ה-תב"ר הזה. בבקשה, יוסי.

מר יוסי חן: קודם כל, אין אחד שהוא יהיה נגד אולם ספורט או תב"ר

מהסוג הזה. אבל אני רוצה לשאול, והעליתי את זה כבר לפני כמעט 8 חודשים, עם הסיפור של מגרש הכדורגל. אני רואה פשוט שהסכומים פתאום מתאימים לי, אני רוצה לדעת אם זה אותו סכום של 4 מיליון של מגרש הכדורגל או שזה לא קשור אחד לשני.

מר ג'והר חלבי: ההוא מגרש וזה אולם.

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי, זה מה שכתבת אלי. אתה רואה, ידעתי, אז הכנתי את זה פה. הסכומים שאתה דיברת זה הסכומים שהם קיימי, זה 4 מיליון וכל הדברים האלה. מה הבעיה שלנו? ועוד פעם, אנחנו תקועים אצל שר הביטחון. באותו רגע שהקרקעות מדרום לכביש יקבלו את האישור של ההפקדה לגלגל את זה עד למתן תוקף של השטחים הדרומיים שיש לנו פה למעלה, יש לנו את המקום שם להקים את האצטדיון, להקים את כל הדברים שם. ברגע שיש לנו אישור, מבחינת ה-תב"ע, כלפי ה-ספורטוטו, מועצת ההימורים, אז הם מאשרים לנו את זה.

מר ג'והר חלבי: מה שהתכוון רון – בלי חוזה פיתוח. עם המינהל, אי אפשר להגיש בקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לכן אנחנו תקועים עוד הפעם עם שר הביטחון, עוזר שר הביטחון, מחזיקים אותנו, אתם יודעים איך. ואנחנו עובדים על הקטע הזה. אמרתי לכם שהייתי אצל ראש הממשלה, הוא הטיל את זה על האלוף עמידרור, לטפל בכל נושא הקרקעות שלנו, פה וגם במערב, ואני מקווה שהדבר יזוז. הוא אמר מה שהוא אמר לגבי האוניברסיטה באופן חד משמעי, גם אני מקווה שאת הדבר הזה נקבל. אני יודע מעדנאן שהתוכנית של דרומה מכביש 100, כל החלק הדרומי של אריאל, אנחנו דוחפים את זה, תאמינו לי, אבל יש לנו את הבעיה עם שר הביטחון. ואין ברירה, כנראה עוד פעם, נצטרך החלטת ממשלה.

מר יוסי חן: אני אגיד לך משהו, רון, בעניין הזה יש שתי אופציות: אופציה אחת – לקחת את הכסף ולשדרג את המגרש הקיים, אם אנחנו רואים שלא

הולך להסתדר. אם הולך להסתדר, אני בזמנו, בסיור שעשינו במגרש, אני הצעתי ללכת למגרש החדש ולא ללכת להשקיע במגרש שממילא רוצים להעתיק אותו משם. אז יש אופציה כזו. עכשיו, במידה ואנחנו לא נעמוד בזמנים, זה פשוט יעבור לעיר אחרת. ויש אופציה נוספת, שאם אנחנו משדרגים את המגרש, אז בעוד מספר שנים נוכל לקבל פעם נוספת. אז צריכים לעשות את השיקולים.

מר רון נחמן-ראה"ע : בוא נדבר שנינו בקשר לכל נושא מגרש הכדורגל, תעלה אלי לשבת ונגלגל את העסק הזה, בסדר?

מר יוסי חן : 100%.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, שירה.

גב' שירה דקל : אני כבר כמה ישיבות, אני חושבת שבמשך שנתיים מדברת על המצב של הפיתוח למעלה של השכונה. מאחר וכבר העלית את נושא בית הספר, אני רק אגיד שאם אתה זוכר, אני לא זוכרת אם עברה כבר שנה או 8 חודשים, שעדנאן אמר שיתקבל תקציב פיתוח לטובת השכונה.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון.

גב' שירה דקל : רק שתדע ש -

מר רון נחמן-ראה"ע : תשאלי את חבר המועצה שבירו.

גב' שירה דקל : לא, זה לא קשור.

מר רון נחמן-ראה"ע : המכרז הזה,

גב' לודמילה גוזב : זה קשור מאד.

גב' שירה דקל : הכול קשור אלינו.

מר רון נחמן-ראה"ע : רגע, תסיימי, תסיימי, בבקשה.

גב' שירה דקל : או קיי. אז אני אגיד קודם כל שלא קרה שום דבר ברמת

פיתוח. עברנו עוד עונת קיץ מזעזעת.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון. נכון.

מר אלי שבירו : שנה. שנה.

גב' שירה דקל : שנה שניה, שלישית כבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. נכון. כן.

גב' שירה דקל : אני אגיד נוסף לזה, גם מבחינת בטיחות, כאילו השכונה היא

מחוץ לתחום, היא כנראה מחוץ לגבולות. ובנוסף לזה, בישיבה האחרונה שאלנו את

עדנאן לגבי לוחות של בית הספר. בברקן תוך שנה בנו בית ספר, אצלנו משום מה זה

לוקח כבר שנתיים רק רמת התוכניות. אז אם תוכל להתייחס ללוחות הזמנים אני

אשמח.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה. קודם כל אני אענה לך על ברקן. ברקן זה ישוב

רציני. אריאל זה לא ישוב רציני. מה לעשות? לגבי ברקן – פשוט שתקשיבי והדברים

האלה שתדעי אותם, הם שייכים בכלל לחינוך ההתיישבותי. החינוך ההתיישבותי לא

בונה כמו כל הבינוי בערים. הם יושבים על קרקע של החטיבה להתיישבות, אנחנו

יושבים על קרקע שאנחנו צריכים לקבל אישור של שר הביטחון. זה אחד.

שתיים – השכונה היתה צריכה לקבל את הפיתוח. עד שגמרנו להוציא ממשרד השיכון כ-4 מיליון שקל, ישבו עכשיו בישיבה הקודמת, בוועדת המכרזים, חבר המועצה שבירו תוקע את המכרז הזה כבר במשך כמה חודשים.

מר אלי שבירו: איזה כמה חודשים? על מה אתה מדבר, רון?

מר רון נחמן-ראה"ע: במשך חודשים.

מר אלי שבירו: רון, על מה אתה מדבר? איזה כמה חודשים? זה מכרז שבחודש שעבר,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה להשיב – אתה תשיב.

מר אלי שבירו: כן, אני אשיב. אני אשיב לך, בוודאי. בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רק אומר ככה, זו בושה וחרפה,

מר אלי שבירו: אם אתה תגיד – גם אני מגיב.

עו"ד שרון שטיין: אני אגיד בדיוק. הרי כל המטרה, ואני אגיד את זה, אלי הרי רצה להעביר את הדיון למליאת המועצה.

מר אלי שבירו: נכון.

עו"ד שרון שטיין: אני מבקש ממך לא לתת לו את ההזדמנות לקיים את הדיון פה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא יהיה פה דיון.

עו"ד שרון שטיין: זה ייעוץ משפטי, עד שהפרוטוקול חתום. יש חיסיון על הליכי המכרז. כשהמכרז יהיה חתום, שהפרוטוקול של היום יהיה חתום.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: אני קורא אותך פעם ראשונה לסדר, שבירו, ותפסיק לקרוץ לשני. פעם ראשונה אני קורא אותך לסדר. קדימה.

עו"ד שרון שטיין: והתשובה הפשוטה לשאלה שלך, זה שכרגע אנחנו נמצאים תחת הליכי המכרז. ברגע שהפרוטוקול של הישיבה, אם יש החלטה של ועדת מכרזים, הפרוטוקול ייחתם, ייצאו הודעות למציעים השונים, תוכלו אחרי זה לקיים איזה דיון שאתם רוצים.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר גמור.

מר פבל פולב: הנושא הזה סגור, אי אפשר לדבר עליו. מה עם מילקין? מתי יהיו מזגנים במילקין?

עו"ד שרון שטיין: מילקין יש החלטה.

מר פבל פולב: יש החלטה?

עו"ד שרון שטיין: יש החלטה, כן.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, החלטה יש מזמן. אז מה? אין מזגנים.

עו"ד שרון שטיין: יש החלטה,

- מר פבל פולב** : רון, אתה יודע. תגיד לי מתי, מתי יהיו מזגנים.
- מר מקס צ'רנוגלז** : זה לא רק במילקין אגב. זה לא רק במילקין.
- מר פבל פולב** : לא צריך את שר הביטחון, לא צריך אף אחד. מתי יהיו מזגנים?
- עו"ד שרון שטיין** : תוך יום יומיים תצא הודעה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אבל זה שמעתי בישיבה הקודמת, בדיוק אותן מילים.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אז תשמע את זה גם בישיבה הבאה.
- מר פבל פולב** : זה מה שאני לא רוצה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אני יכול לשמוע.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : תשים בפורום שלך,
- מר מקס צ'רנוגלז** : אני אשים כל מה שאני רוצה. אני לא אשאל את האישורים שלכם גם.
- מר פבל פולב** : זה לא נושא פוליטי, אני רוצה שיהיו מזגנים, שאנחנו נפתח את שנת הלימודים בפעם הבאה יהיו מזגנים.
- עו"ד שרון שטיין** : תוך יום יומיים תצא הודעה.

מר פבל פולב : הוא מתחייב, אתה מתחייב,

עו"ד שרון שטיין : אני מתחייב.

מר פבל פולב : אנחנו 11 חברי מועצה, אז עוד 11 שנה נתחייב?

מר מקס צ'רנוגלז : איך אתה מתחייב? באיזו סמכות?

עו"ד שרון שטיין : זה אצלי וזה תוך יום יומיים.

מר פבל פולב : תוך יומיים, מה?

עו"ד שרון שטיין : יום יומיים ...

מר רון נחמן-ראה"ע : עד הבחירות בשנה הבאה,

מר פבל פולב : לא רוצה, אני רוצה לפני הבחירות.

מר רון נחמן-ראה"ע : מותר לי לענות? עד הבחירות,

מר פבל פולב : מותר לך לעשות, עזוב לענות, תעשה.

מר רון נחמן-ראה"ע : עד הבחירות בשנה באה אנחנו נטפל במזגנים במילקין.

מר פבל פולב : אתה בכוונה מושך עד הבחירות?

מר רון נחמן-ראה"ע : בטח.

מר פבל פולב : או קיי.

מר רון נחמן-ראה"ע : בטח.

מר פבל פולב : אז אין לי שאלות, בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני צריך לטפל בדברים האלה עד הסוף.

חברים, אני מבקש לאשר את ה-תב"ר בשביל בניית אולם הספורט ליד בית הספר החדש. מי בעד? ירים את היד. פה אחד. תודה רבה.

<p><u>החלטה</u> : הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 276 – הקמת אולם ספורט בינוני – בעלות כוללת של 6,484,250 ₪.</p>
--

מר ג'והר חלבי : תב"ר מס' 2 – 277 – שיפוץ ספרייה ציבורית. כפי שהסברתי לכם בפעם הקודמת, קיבלנו הרשאה ממשרד התרבות והספורט על סך 50,000 ₪. השתתפות העירייה כ-14,500 ₪. סך הכול ה-תב"ר יעמוד על 64,500 ₪, לשיפוץ הספרייה הציבורית.

מר מקס צ'רנוגלז : מה הולכים לעשות שם?

מר רון נחמן-ראה"ע : הגג שלה נוזל.

מר פבל פולב : זה כסף של הגג?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. הכול רטוב מהגשם.

מר יוסי חן : אני יכול לשאול שאלה? רון אמר על הגג הנוזל, העלינו איזה תב"ר לשיפוץ של גני ילדים נדמה לי, לפני חודשיים בערך, היה משהו עם פרויקט של

גני ילדים אם אני זוכר.

מר ג'והר חלבי : של המגמשות.

מר יוסי חן : זה לא רק מגמשות, אמרתם גם שמשפצים כי יש גנים דולפים, עכשיו לפני החורף, ברחוב ברק. יש גנים שם.

מר ג'והר חלבי : אני ארשום לעצמי לבדוק את זה. ה-תב"ר האחרון שאישנו זה מגמשות לגני ילדים, 18 מגמשות, 443,000 ₪. איזה גן אתה אומר?

מר יוסי חן : כל הגנים שם. תבדוק את כל הגנים ברחוב ברק. אבל הייתי בגנים במסגרת התפקיד שלנו כחבר ועדת חינוך, אתה מגיע לגנת, היא אומרת – אני בשעות מסוימות לא מוציאה את הילד, מול ה'סופר' שם, דווקא גנים חדשים, ליד הבניין הגבוה איפה שהציונות, שהיא לא מוציאה בשעות מסוימות את הילדים כי אין להם שום צל. שמש על הגן, היא לא יכולה. ואז הילדים תקועים בגן, בשביל רשת הצללה, שזה גרושים.

מר רון נחמן-ראה"ע : תבדוק. תבדוק.

מר פבל פולב : יש לנו בעיה עם הצללה, עזוב, זה לא גרושים. צריך לפרק אותה, צריך להרכיב אותה, זה התעסקות. זה מה שהסבירו לי בפעם האחרונה.

מר רון נחמן-ראה"ע : קודם כל, נבדוק את זה.

אני מבקש לאשר את ה-תב"ר הזה בשביל הגג של הספרייה. מי בעד? כולם פה אחד. תודה רבה. הלאה.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 277 – שיפוץ ספרייה ציבורית – בעלות כוללת של 64,500 ₪.

מר ג'והר חלבי : תב"ר מספר 3 – 278 – זהירות בדרכים. קיבלנו הרשאה על סך 36,000 ₪ מהרשות הלאומית לבטיחות בדרכים ועוד קרנות הרשות, ההשתתפות שלנו 9,000 ₪. סך הכול 45,000 ₪ לכל הנושא של זהירות בדרכים, בעיקר הדרכה לבתי הספר, לתלמידים.

מר אלי שבירו : מה הולכים לעשות, הדרכות?

מר ג'והר חלבי : הדרכות, כן, עם שלטים לתלמידים, זהירות בדרכים.

מר מקס צ'רנוגלז : פסי האטה זה לא כולל?

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים, אני מבקש לאשר את התקציב לבטיחות בדרכים. מי בעד? ירים יד. פה אחד.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 278 – זהירות בדרכים – בעלות כוללת של 45,000 ₪.

מר רון נחמן-ראה"ע : בזה גמרנו את ה-תב"רים, נכון?

מר ג'והר חלבי : כן.

3. דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין – הצעת החלטה בנושא: "אישור מפעל ההזנה, אישור תוספת השכר לעובדי העירייה בהתאם להסכם הקיבוצי, אישור השינויים התקציביים באגף הרווחה (בהתאם לשינוי מספר 1 לתקציב)" – הבקשה הוגשה ע"י חברי המועצה אלי שבירו, מקס צ'רנוגלז, שירה דקל כץ, אבי סמו, פבל פולב, יוסי חן.

מר רון נחמן-ראה"ע : עכשיו יש לנו - דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין.
שרון, אתה עונה?

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה.

עו"ד שרון שטיין : הבקשה הגיעה ללשכת ראש העיר ב-27.8 :

לכבוד מר רון נחמן, ראש עיריית אריאל,
זימון ישיבה שלא מן המניין,
אבקשך לכנס את המועצה לישיבה שלא מן המניין והכול בהתאם לצו בדבר ניהול
המועצות המקומיות, יהודה ושומרון, פרק 3 סעיף 8.
הצעת החלטה: אישור מפעל הזנה, אישור תוספת לשכר לעובדי העירייה בהתאם
להסכם הקיבוצי, אישור השינויים בתקציבים באגף הרווחה בהתאם לשינוי מספר 1
לתקציב.
אני הפצתי לכם כבר את התשובה שלי. מאחר והערתי לי קצת על הזה, אז אני פשוט
אפנה אתכם, העברתי פה לכל חברי המועצה, אם יש צורך אני אקריא אותה מחדש, ב-5
לספטמבר, תשובה מפורטת שמתייחסת להצעה הזאת ומסבירה למה אי אפשר להצביע
על הצעה כזאת לתקציב. ולכן, רון, אין לנו את ההצעה הזאת. ההצעה הזאת היא לא
חוקית.

מר אלי שבירו : אני מבקש ל -

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה תקבל רשות דיבור. מה קרה?

מר אלי שבירו : אני מבקש.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל שרון קודם כל יסביר. היועץ המשפטי יסביר בדיוק מה

הבעיה.

מר פבל פולב :

אבל אתה קורא בדיוק מה ששלחת?

עו"ד שרון שטיין :

זה אותו דבר. אתם רוצים שאני אקריא את זה? אני אקריא

את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע :

תקריא, תקריא, שיהיה בפרוטוקול.

מר אלי שבירו :

שיהיה בפרוטוקול.

עו"ד שרון שטיין :

"בוקר טוב, קיבלתי לידי את הבקשה לכינוס ישיבה שלא מן

המניין שהוגשה ללשכת ראש העיר ביום 27 לאוגוסט 2012. הבקשה תועלה לדיון בישיבה הקרובה".

עכשיו, פה אני צריך לחדד שמדובר על בקשות לכינוס ישיבות שלא מן המניין, זה לא אומר שאפשר להצביע עליהן, זה אומר שבסך הכול צריך להכניס אותן לסדר היום. וזה אחרי בירור עם אבנר כהן ממשרד הפנים.

"עם זאת, אני מוצא לנכון לציין כבר כעת, כי אין אפשרות לדון ב"הצעת ההחלטה" המובאת בבקשה ולהצביע עליה.

מאחר ואני מעריך את חברי המועצה שהם יודעים היטב כיצד אמורה להיות ערוכה בקשה לשינוי תקציב, מי אמור להכין בקשות לתיקון תקציב העירייה ומהם התנאים המקדמיים לדיון בנושאים תקציביים.

מן הסתם מדובר בבקשה שהוכנה מן הפה אל החוץ כדי להקטין את נזקי ההצבעות הקודמות, על אף ההסברים שנמסרו לחברי המועצה בעל פה ובכתב. אני מרשה לעצמי להעריך כי כל החותמים על הבקשה יודעים היטב שלא ניתן להצביע על הצעת ההחלטה כמו שהיא.

כדי לחזק את הדברים לעתיד לבוא, אני מבקש להפנות את תשומת הלב לנקודות הבאות:

א. את תקציב העירייה ואת התיקונים לתקציב העירייה מכין הגזבר עבור ראש העיר, אשר מגיש אותם לאישור המועצה. ראש העיר והגזבר נושאים באחריות

אישית לתקציב הרשות המקומית והם חשופים ומחויבים אישיים בגין אי עמידה בתקציב. זו גם הסיבה שחברי המועצה אינם יכולים להגיש למועצת העיר הצעות תקציב משלהם או תיקונים משלהם, מאחר והם אינם נושאים באחריות אישית וישירה לתקציב. כמובן שחברי המועצה יכולים להגיע לסיכום עם ראש העיר לגבי התקציב, כפי שהיה בתחילת השנה הזאת, או לגבי תיקוני התקציב, וראש העיר יכול להנחות את הגזבר לפעול בהתאם לסיכומים הללו, ובלבד שאין בהם כדי ליצור גירעון. ואני כתבתי בסוגריים שאני ציינתי את זה כבר יותר מפעם אחת, ואני באמת כבר מרגיש כמו תקליט שבור בעניין הזה.

ב. מאחר ואני מעריך כל אחד באופן אישי, אני מרשה לעצמי להניח כי כל אחד מחברי המועצה מודע לכך כי התקציב בנוי מצד של הוצאות וצד של הכנסות אשר צריכים להתאזן. כל אחד מהצדדים מורכב מעשרות סעיפים של הכנסה והוצאה. ההצבעה על התקציב היא כמקשה אחת ולא על כל סעיף בנפרד. מאחר והראיה היא ראייה כוללת של סך כל ההוצאות מול סך כל ההכנסות (ושוב פעם, בסוגריים, אני מקווה שכל אחד גם מנהל את התקציב האישי שלו, את התקציב העסקי שלו בדרך דומה). כאשר הגזבר מכין תיקון לתקציב, הוא מכין אותו בראייה כוללת של התקציב כולו, כיצד השינוי המוצע משפיע על סך כל ההוצאות וסך כל ההכנסות של העירייה. בניגוד ל"הצעת ההחלטה" לא ניתן לבודד רק את סעיפי התקציב שנוחים לחברי המועצה, תוך כדי שמתעלמים לחלוטין מהשלכות התיקון על כלל התקציב. בנוסף, אין בהצעת ההחלטה כל התייחסות לסעיפים התקציביים, הן סעיפי ההכנסה והן סעיפי ההוצאה, להשפעות הצעת ההחלטה על כלל התקציב. לצערי זוהי הצעה פופוליסטית שאינה עומדת בדרישות הכללים אודות הכנת תקציב או תיקון תקציב והיא מנסה לבודד מן המכלול רק את הנושאים, וזה אפילו לא את הסעיפים התקציביים, שההתנגדות להם גורמת לחברי המועצה נזק תדמיתי ואין לה שום קשר למבנה התקציב של העירייה. ברור לכל אחד מן המבקשים כי בצורה שבה הוכנה "הצעת ההחלטה" אין שום אפשרות להצביע עליה ולתקן את התקציב בהתאם. פה כתבתי בסוגריים שאני כבר ראיתי גם פרסומים שהיו נלווים לבקשה הזאת. העובדה שחברי המועצה מוכנים לתקן את התקציב בכל הנושאים שגרמו נזק אדיר לעירייה ונזק תדמיתי

להם, לא אומרת שניתן לתקן את התקציב בהתאם למה שנוח להם. זה מצטייר כאילו המטרה היחידה היא להוריד לחץ ציבורי מהפונים ולא כדי לאפשר לגזבר לנהל את התקציב של העירייה.

ג. הצעות לתיקון תקציב צריכות להידון לפני כן בוועדת הכספים, שהוא הגוף המייעץ למועצת העיר בעניין הזה, כפי שנדונה הצעת תיקון מספר 1 שנדחתה. לא התקיים כל דיון בוועדת הכספים בהצעת החלטה זו ולכן לא ניתן לדון בה.

ד. ברמת הניסוח, הצעת ההחלטה לא ברורה. עם כל הכבוד לחברי המועצה, העירייה אינה צריכה את אישור המועצה לאישור מפעל הזנה. מפעל הזנה כבר קיים. הכשלת התיקון של התקציב לא מאפשרת לעירייה להמשיך לתקצב את מפעל ההזנה בשנת הלימודים הקרובה, ואם תיקון הטעות לא יבוצע בתקציב 2012 זה ימשיך להקרין גם לתקציב של שנה הבאה. עם כל הכבוד לחברי המועצה, העירייה אינה צריכה גם את אישור מועצת העיר לאישור תוספות השכר לעובדי העירייה בהתאם להסכם קיבוצי. הסכמים קיבוציים מעצם טיבם נחתמים במסגרת יחסי העבודה הקיבוציים, שזה בין ארגוני מעסיקים לבין ארגוני עובדים. העירייה כפופה להסכמים הללו מתוקף היותה מעסיק במגזר הציבורי, בין אם חברי המועצה רוצים בכך ובין שאינם רוצים בכך. הכשלת תיקון התקציב חושפת את העירייה לתביעות מצד העובדים או מצד ארגון העובדים, לרבות הכרזת סכסוך עבודה מצד ועד העובדים, אשר סביר להניח, וזה אני אומר לכם, פשוט עדכנו אותם אחרי זה, הם כבר אמרו שאחרי החגים הם יכריזו, בהנחה וזה לא יתוקן, הם יכריזו על סכסוך עבודה בעירייה. מאחר והעירייה לא יכולה כרגע לעמוד ב –

מר יחיאל טוהמי : אבל יש ישיבה ב-13 לחודש עם ...

עו"ד שרון שטיין : שניה, רגע, תיכף נגיע גם לזה. כרגע אנחנו מגיעים לזה.

כרגע הנושא הועבר לטיפול משרד הפנים ואנחנו מחכים להחלטה של משרד הפנים, וחברי המועצה כולם קיבלו הזמנה לשימוע בפני אבנר כהן בעניין הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ביום חמישי, שתתקיים בעירייה.

מר פבל פולב : בהזמנה אני לא ראיתי מילה כזאת שימוע.

עו"ד שרון שטיין : זכות הטיעון. זה לא משנה.

מר פבל פולב : אז אתה תדייק. עם כל הכבוד, עזוב, אתה יכול להיות ענייני

ולא עם הדעות שלך האישיות. זה לא מתאים לי. אני לא רוצה לשמוע את זה. לא מתאים לי לשמוע את זה בכלל. אני אמרתי לך פעמיים – דבר כיועץ משפטי. אל תיתן לי דעות אישיות שלך כבן אדם. לא יודע, אתה מתנהג כחבר מועצה.

עו"ד שרון שטיין : אתה צודק במילה אחת – המונח שימוע, שאנחנו משתמשים

בו פה, הוא מונח לא נכון. אתה צודק. שימוע זה בדרך כלל הליך שמקיימת התביעה הכללית לפני הגשת כתב אישום. היא מחויבת כלפי אישי ציבור במקרים שבהם מחליטים. בזה אתה צודק.

מר יוסי חן : כשאתה משתמש במילה שימוע אנחנו מרגישים נאשמים,

ואנחנו לא כאלה.

עו"ד שרון שטיין : אתה צודק. אתה צודק. קיבלתי, אתה צודק.

מר רון נחמן-ראה"ע : מודה ועוזב ירוחם.

מר יוסי חן : לפרוטוקול, אני אגיד לך, רון, משתמשים פה לפרוטוקולים,

איך אמרת, הבחירות התחילו? וזה ה-"קופי רייטר" הכי גדול של כל הבחירות הבאות. הוא כבר מעכשיו מכין, כל מה שהוא אומר – לוקחים, מעלים לך את זה, אני אומר לך רון שאתה לא מודע לזה אפילו, מעלים לך את זה לאתר שלך וזה כאילו רון אמר.

ועכשיו מתחילים, כאילו חברי האופוזיציה נגד מפעל הזנה. יש פה מישהו נגד מפעל הזנה? חברי האופוזיציה נגד תוספות חוקיות של שכר לעובדים. יש מישהו שהוא נגד תוספת? מישהו יכול להתנגד למפעל הזנה או לשכר? באמת, שרון.

עו"ד שרון שטיין: למפעל הזנה כן.

מר יוסי חן: אף אחד לא יכול להתנגד.

עו"ד שרון שטיין: בוודאי שכן.

מר יוסי חן: יש לך תקציב עד סוף שנה. חודשיים אחרונים. היית מצביע בנפרד. תצביע בנפרד.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: אני יכול להמשיך את התשובה?

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, רגע אחד. חברים, אי אפשר להיות שחקנים. את בתיאטרון ומישהו אחר בתיאטרון. אל תעשו את ההצגות. פעמיים אתם הכשלתם את תיקון מספר 1,

מר פבל פולב: סליחה, אני ביקשתי להצביע לפי סעיפים, אני ביקשתי להוריד את זה מסדר היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: אין סעיף.

עו"ד שרון שטיין: אין הצבעה. אני נתתי לכם תשובה.

מר פבל פולב : אז תוריד מסדר היום, תשנה את זה. מה ביקשתי?

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל,

מר פבל פולב : אתה לא היית נוכח, רון, לא היית נוכח. ביקשתי להוריד

מסדר היום, לדון מחדש, להגיע להסכמים ולהצביע פה אחד. למה לא הסכמתם?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא רוצה להסכים איתך על כלום.

מר אלי שבירו : זאת הנקודה?

מר רון נחמן-ראה"ע : על כלום אני לא רוצה להסכים.

מר פבל פולב : למה? תן לי סיבה אחת למה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בוא אני אסביר לך. אתה לא שמעת מה אמר היועץ המשפטי.

אתה לא מציג תקציב. האופוזיציה,

מר פבל פולב : אני רק מצביע, ורק בעד.

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה יכול להתנגד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יכול להצביע בעד או נגד.

מר פבל פולב : הצבעתי נגד, ישר הוא מפיץ לי שאני לא רוצה הזנה. אז מה,

אתה מכניס אותה ל ...

עו"ד שרון שטיין : אני מודע למשמעות ה ...

מר רון נחמן-ראה"ע: תשתוק אתה.

מר אלי שבירו: הוא אבל מתנהג כמו חבר מועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש ממך – תשתוק.

עו"ד שרון שטיין: טוב, בסדר, אני לא מתערב.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו אני אומר לך, פבל,

מר פבל פולב: לא רציתי להרגיז, חס וחלילה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה כל הזמן מושך את שרון בשפה.

מר פבל פולב: אני שתקתי אבל.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה כל הזמן עושה את זה, אתה בכל ישיבה עושה את זה. והגברת השניה ממול.

מר אלי שבירו: לא, הוא מתנהג לא כמו יועץ משפטי, הוא מתנהג כמו חבר מועצה. הוא לא מתנהג כמו יועץ משפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, אתה רוצה לשבת בבקשה בשקט?

מר מקס צ'רנוגלז: ... זה עדות לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו אני אגיד לכם, וגברת שירה דקל, אני אוציא כל יום

את ההודעות לתושבים,

מר פבל פולב : מי ישלם?

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה שאתם,

מר מקס צ'רנוגלז : בסדר, אף אחד לא מאמין לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה שאתם לא עשיתם. כל הדברים האלה יפורסמו בכל אמצעי התקשורת.

מר מקס צ'רנוגלז : אף אחד לא מאמין לזה.

גב' שירה דקל : רון, הדבר היחידי זה שלי יש ילדים בבית ספר ולך אין. אז אתה לא יכול להגיד שאני זאת שתוקעת את מפעל ההזנה.

מר רון נחמן-ראה"ע : את תוקעת את זה.

גב' שירה דקל : תודה לאל שאנחנו כאן,

מר רון נחמן-ראה"ע : תתביישי. תיכנסי לפרוטוקולים,

גב' שירה דקל : כי אנחנו תושבים שעוד אכפת לנו.

מר אלי שבירו : הנה, הנה, אנחנו אומרים לפרוטוקול. אומרים לפרוטוקול, ואתה לא רוצה שאנחנו נצביע על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה פעמיים לא הצבעת,

מר אלי שבירו: אתה לא רוצה,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא הצבעת.

מר אלי שבירו: לא, הנה, אתה לא רוצה,

מר רון נחמן-ראה"ע: פעמיים בתיקון מספר 1.

מר אלי שבירו: לא, רון,

מר פבל פולב: רון, שאלה עניינית. אתה ידעת את זה שביקשתי להוריד

מסדר היום ולשבת ולגבש את העמדה ביחד? אתה ידעת את זה שביקשתי את זה? הוא

מסר לך היו"ר? למה לא הסכמתם? זה ביחד, זה לא נגד. למה לא הסכמתם?

מר אלי שבירו: אבל היועץ המשפטי לא הסכים.

מר פבל פולב: הוא לא היה נראה לי.

מר אלי שבירו: היה. היה. בטח.

מר יחיאל טוהמי: רגע, שניה, אני רוצה להגיד איזה משהו. שרון, לפי מה שאני

שומע ממך, הגזבר מכין תקציב – אנחנו צריכים לבוא להצביע.

עו"ד שרון שטיין: או נגד.

מר יחיאל טוהמי: או נגד. בדברים שלך אתה גם אומר – אתם יכולים לשבת עם

ראש העיר כמו שישבתם בפעם הקודמת ולהגיע.

עו"ד שרון שטיין: נכון. נכון.

מר יחיאל טוהמי: אז אולי בואו נשב עם ראש העיר,

מר אלי שבירו: אמרנו, בבקשה.

מר יוסי חן: זה מה שביקשנו בישיבה הקודמת.

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב: ביקשתי 3 פעמים.

מר יחיאל טוהמי: ראש העיר לא מוכן לשבת איתך?

מר פבל פולב: הורדתי את זה מסדר היום. על מה לשבת?

מר רון נחמן-ראה"ע: ביום חמישי ב-11 בבוקר כל חברי המועצה יהיו כאן.

מר פבל פולב: ב-11 בבוקר? ואם אנחנו עובדים, לא חשבת על זה?

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא אני, זה משרד הפנים.

מר פבל פולב: אז תבקש, אתה ראש העיר, שיתחשבו. יש פה הרבה אנשים

שעובדים בשעות האלה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז מה אתה רוצה ממני? תפנה למשרד הפנים.

מר יוסי חן : פבל, קודם כל אין הצבעות. מי שלא יכול להגיע – לא יגיע, אנחנו נייצג אותו ונגיע. אבל אם הוא בא עד לפה ב-11 בבוקר, יותר טוב שיגיד לך 7 בבוקר או 7 בערב בירושלים? עזוב, 11 בבוקר פה.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא בא לפה,

מר יוסי חן : אני ביקשתי שהוא יגיע לפה.

מר רון נחמן-ראה"ע : ומי שקובע את זה, זה משרד הפנים.

מר פבל פולב : איזה טובה גדולה שהוא בא לפה? מה, אתה רוצה להגיד לי שזה טובה?

מר יוסי חן : לי יותר קל. אני ביקשתי שיגיע לפה מאשר יזמינו אותי לירושלים, לנסוע לירושלים. עדיף לי פה.

גב' שירה דקל : אז תקדימו, או לפני או אחרי העבודה.

מר יוסי חן : אז לא חייבים כולם להיות. תאמיני לי שאלי ייצג אותך נאמנה.

מר רון נחמן-ראה"ע : גברתי היקרה, אני עושה ישיבת מועצה בשעה 6 בערב. משרד הפנים עובד בשעות אחרות. הוא קבע את השעה, מי שיכול לבוא – יבוא. מי שלא יכול לבוא – לא צריך.

מר יוסי חן : יעשו 6 בערב בירושלים, את יכולה להגיע? מזרח ירושלים.

עו"ד שרון שטיין : אפשר להשלים את התשובה?

פבל, אתה צודק. המונח הנכון משפטית הוא, זה ניצול של זכות הטיעון. פשוט מאד. זה המונח. אז גם כשאני לפעמים חוטא בלשון שלי שאני אומר שימוע,

מר רון נחמן-ראה"ע: אז תיזהר שלא תחטא.

עו"ד שרון שטיין: אז אני אזהר.

מר יוסי חן: אז אנחנו מקבלים את ההתנצלות.

מר פבל פולב: הרי פעם אחת זימנת אותי לשימוע. יש לי את הטראומה מפעם שעברה. הייתי בחופש, נסעתי במטוס, באמצע הנסיעה בדרך למטוס – הזמנת אותי לשימוע. ביקשתי לדחות, אמרת – לא, עכשיו, מיד. אני פוחד, אולי גם זה יהיה אותו דבר, שאני לא אסע לחו"ל או משהו כזה.

עו"ד שרון שטיין: לגבי הנושא הזה, עכשיו, אין חובה, וזה אם אתם רוצים אתם יכולים לעשות מה שמתחשק לכם, אין חובה שזה יתקיים בעל פה. כל אחד מכם יכול לא להגיע ולהביא עמדה בכתב.

מר אלי שבירו: אני מבקש גם כן להגיד משהו.

עו"ד שרון שטיין: מי שרוצה. ההזמנה היא לכל חברי המועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, מר שבירו.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד גם כן משהו.

עו"ד שרון שטיין: רגע, שניה, עוד לא סיימתי.

מר אלי שבירו : עוד לא סיימת?

עו"ד שרון שטיין : יש עוד המשך.

מר מקס צ'רנוגלז : זה ארוך מדי.

מר יוסי חן : אנחנו קראנו את זה, שרון.

עו"ד שרון שטיין : כרגע אין צורך בתיקוני תקציב נוספים. הדרך היחידה להביא את הנושא לדיון בפני מליאת מועצת העיר בתקופה הקרובה, היא הסכמה של כל חברי המועצה לקיים דיון חוזר בהצעת תיקון מספר 1 לתקציב העירייה. בהעדר הסכמה אין אפשרות מעשית לדון בהצעה אלא בחלוף 3 חודשים. ואז כתבתי – כדי למנוע ויכוחי סרק אני מבקש לציין כי הצעת ההחלטה תועלה לדיון ברמה הטכנית, אלא אם יוחלט על משיכתה. לא ניתן יהיה לדון בה לגופה ולהעלותה להצבעה.

מר אלי שבירו : אני בכל זאת רוצה להתייחס.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה, מר שבירו.

מר אלי שבירו : קודם כל, אנחנו בעד מפעל הזנה ואני קודם כל שמח לשמוע שבנושא של תוספות השכר לא צריך בכלל להצביע והכול בסדר.

עו"ד שרון שטיין : לא, צריך להצביע, אני צריך את התקציב, זה צריך להיות מגובה בסעיפי תקציב של העירייה.

מר אלי שבירו : שניה, שניה רגע.

עו"ד שרון שטיין: רק אני אומר שאם תוגש,

מר אלי שבירו: שרון, שניה, אני לא הפרעתי לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: תן לו לדבר מה שהוא רוצה. תעשה לי טובה. שידבר את השטויות שלו.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן: אז אני הציע לך הצעה – ברגע שתרצה את ההצבעה שלנו רק לנושא הזה, יש לך פה אחד.

עו"ד שרון שטיין: אז תקרא את הסוף של מה שכתבתי.

מר אלי שבירו: ואנחנו אין לנו בעיה גם עם הנושא של השינויים ברווחה. אני רק רוצה להזכיר שאנחנו, כשאנחנו הגשנו את הבקשה הזאת, אנחנו הסתכלנו על התקציב, והרי התקציב קיבל בצד ההכנסות כסף שלא קשור להצבעה שלנו. הוא קיבל כסף גם ממשרד החינוך – 59,000 שקל, וגם ממשרד הרווחה – 423,000 שקל, וגם משרד הפנים, גם הנושא של שיפוי הקפאה – 1,020,000 ורזרבת שר עוד 500. נכון, ירד 214, גם באיזון. זאת אומרת, שהכסף קיים בעירייה. עכשיו, גם למפעל הזנה, שאתם אומרים – אין מפעל הזנה השנה. מפעל הזנה תוקצב בתחילת השנה ב-753, אם אינני טועה,

מר מקס צ'רנוגלז: 600 ומשהו.

מר אלי שבירו: 600 ומשהו, כי צריכים להוסיף עוד ל-147. מפעל הזנה תוקצב בתחילת השנה. זאת אומרת, שניתן להתחיל עם מפעל ההזנה. זה לא איזה משהו שאפשר לבוא ולהגיד – אין כסף, לא אישרתם שום דבר למפעל הזנה ולכן אין

מפעל הזנה. יש, תעשו 753 פחות 147, זה הכסף שמתקצב כרגע. ולנו, אני אומר, אין שום בעיה. כל חברי האופוזיציה הרעים,

מר רון נחמן-ראה"ע: בשם מי אתה מדבר בכלל?

מר אלי שבירו: כל חברי האופוזיציה הרעים שאתם עושים אותם,

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, נכון.

מר אלי שבירו: שהם 6.

מר פבל פולב: ופבל הכי מתרגז.

מר אלי שבירו: ופבל הכי מתרגז. כולם בעד התוספת של ה-147,000 שקל כדי להשלים את מפעל ההזנה עד סוף השנה. זאת אומרת, שלא משנה מה אתה תגיד ולא משנה מה אתה תפרסם, אנחנו בעד. אם אתה רוצה, בוא נוסיף את ה-147,000 שקל ותשלים את מפעל ההזנה, ולכל הילדים שנמצאים יהיה אוכל, והכול יהיה בסדר. זאת אומרת, אל תנסה,

מר רון נחמן-ראה"ע: גמרת?

מר אלי שבירו: אל תנסה להסיט את זה לכיוון שלנו. זה לא במגרש שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה יהיה לכיוון שלך, אישית עליך.

מר אלי שבירו: זה לא במגרש שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: עליך.

מר אלי שבירו : הנה, כולם נמצאים פה כדי שיראו,

מר רון נחמן-ראה"ע : זה יהיה עליך.

מר אלי שבירו : זה לא במגרש שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה יהיה בכל הציבור עליך.

מר אלי שבירו : זה לא במגרש שלנו. זה במגרש שלך.

(מדברים ביחד)

מר מקס צ'רנוגלז : אני לא משתמש בכסף של הציבור בשביל להסיט כמוך.

מר אלי שבירו : עכשיו, גם ההצהרה הזאת, שאנחנו עכשיו לא נעסיק את

העובדת במפעל ההזנה, הרי אם אתה מסתכל על התקציב אז אתה רואה שיש סעיף תקציבי שמתוקצב ב-140,000 שקל, שזה 1847402840, שאותו בעצם פיצלתם לשניים. אותו ביטלתם ופיצלתם אותם לשניים אחרים – 90 ו-50. זאת אומרת, זה כסף קיים.

מר ג'והר חלבי : זה לא מפעל הזנה.

מר אלי שבירו : לא מפעל הזנה, אני עברתי לרווחה.

מר ג'והר חלבי : בית חם לנערה.

מר אלי שבירו : בית חם לנערה.

מר ג'והר חלבי :

אתה אמרת מפעל הזנה.

מר אלי שבירו :

סליחה, טעיתי. בית חם לנערה. העובדת של בית חם לנערה.

זאת אומרת, אני אומר, הכסף קיים, הכסף לא איזה משהו. אתם רוצים לקחת ולעשות שינויים תקציביים כדי להעביר כסף בצורה מעגלית לחברת גוונים, ולזה אנחנו לא מוכנים, ולזה אנחנו לא מוכנים.

מר רון נחמן-ראה"ע :

הבנו.

מר אלי שבירו :

ולכן, בדברים האלה, בדברים של מפעל הזנה, בדברים של

תוספות השכר שמגיעות לעובדים, בדברים שקשורים לרווחה שזה מה שנקרא כמעט משק סגור, זה מה שמקבלים ממשד הרווחה – זה בעצם מה שיוצא, אנחנו בעד, אנחנו לא נגד.

עכשיו, מפליא אותי דבר אחד, שהוא מתקשר דרך אגב להצעה הבאה, שמצד אחד, ברגע שלא מאשרים את הסעיפים התקציביים,

מר רון נחמן-ראה"ע :

5 דקות כל אחד מדבר, קדימה.

מר פבל פולב :

אני נותן לו 5 משלי, רון, עזוב, לא תשתיק אותו בזה, עזוב.

מר אלי שבירו :

קשור לנושא הבא, שהוא קשור לנושא של אגרת בנייה באזור

תעשייה אריאל מערב. הרי אנחנו לא אישרנו את הסעיף התקציבי של ההכנסות ולא אישרנו את הסעיף התקציבי של ההוצאות. אז שם, למרות שלא אישרנו את הסעיפים התקציביים, אפשר לגבות כסף,

מר רון נחמן-ראה"ע :

אבל למה לך,

מר אלי שבירו :

לא, רגע, אני אגע אחרי זה בנושא של ...

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אני לא רוצה שתיגע.

מר אלי שבירו: אני פה מדבר על התקציב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה תדבר 5 דקות אדוני.

מר אלי שבירו: תספור. תספור.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לקחת כבר.

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, תספור. תספור.

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, אני מודיע לך פעם שניה,

מר אלי שבירו: אני כבר מסיים.

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם שניה אני מודיע לך, אני קורא אותך לסדר. שמעת?

עו"ד אריאל עזריה: עוד שניה יהיה הנושא הזה.

מר אלי שבירו: לא, זה קשור לנושא התקציב. אני עוד שתי מילים מסיים.

אני כבר מסיים.

כשרוצים להאשים את האופוזיציה אז אין סעיפים תקציביים, לא אישרנו סעיפים תקציביים, מפעל הזנה וכל הדברים האלה – אתם אשמים.

מר רון נחמן-ראה"ע: ולסיכומו של דבר.

מר אלי שבירו : כשרוצים לאסוף כסף ממקומות אחרים, יש אפשרות לעשות את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : סיכומו של דבר.

מר אלי שבירו : סיכומו של דבר – אנחנו בעד, רון,

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, אני שמעתי.

מר אלי שבירו : אנחנו בעד מפעל הזנה, תוספת שכר.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה, עזריה.

עו"ד אריאל עזריה : אני יושב ואני מקשיב ואני רואה שאנחנו בכלל התנתקנו מהמהות של הדיון. אנחנו רוצים להגיע למצב שבו,

מר אלי שבירו : יש מפעל הזנה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לו לדבר. אתה דיברת.

עו"ד אריאל עזריה : בשורה התחתונה, הילדים שלומדים בבתי הספר יקבלו אוכל.

מר אלי שבירו : נכון.

עו"ד אריאל עזריה : זו השורה התחתונה. עכשיו, הדיון הזה כאן הרי לא יביא בשום דרך, אנחנו לא יכולים לקבל איזו שהיא החלטה כרגע בעניין הזה. אנחנו לא יכולים לקבל. על מנת שתהיה החלטה בעניין הזה, אנחנו נתכנס כאן ביום חמישי

ובעניין הזה תתקבל החלטה.

מר יחיאל טוהמי : נכון.

עו"ד אריאל עזריה : לא עכשיו בדיון, לא מה שאתם אומרים, לא מה שהם אומרים, לא מה שאנחנו אומרים, זה לא משנה מי. במהות, אין כאן אחד שלא היה רוצה שהדבר הזה בכלל לא יעלה. אבל הדבר הזה עלה והדבר הזה נמצא, והפתרון מצוי רק, כנראה, אצל משרד הפנים, לא מאשים אף אחד, כיוון שלא היה רוב בהצבעה. וזו הסיבה היחידה.

מר רון נחמן-ראה"ע : פעמיים.

גב' לודמילה גוזב : פעמיים, נכון.

עו"ד אריאל עזריה : לא משנה.

גב' לודמילה גוזב : זה משנה מאד. למה לא משנה?

עו"ד אריאל עזריה : עכשיו, מה זה יעזור עכשיו שתתחילו לספר סיפורים? הלכה למעשה, כדי שיהיה תקציב לעניין הזה צריך להגיע לכאן ביום חמישי,

מר פבל פולב : אז אל תוציא מכתבים.

עו"ד אריאל עזריה : מי הוציא מכתב? אתה ראית אותי מוציא מכתב?

מר פבל פולב : לא, אתה לא היית פה חודשיים.

עו"ד אריאל עזריה : אני הייתי כאן חודשיים. הדרך היחידה – להגיע לכאן ביום

חמישי וככל הנראה משרד הפנים יקבל את ההחלטה במקום המועצה. מה לעשות?

מר רון נחמן-ראה"ע: בדיוק ככה.

עו"ד אריאל עזריה: זה הכול. אז מה אנחנו עכשיו טוחנים מים, מדברים, מספרים כאילו עכשיו מישהו מאיתנו כאן יכול להשפיע על העניין הזה? אף אחד לא יכול להשפיע. הטעות נעשתה, כנראה, והיא כנראה שגם לא פטאלית, בגלל שמועד תחילת מפעל ההזנה עדיין לא הגיע,

גב' שירה דקל: במקרה.

מר אלי שבירו: נכון, נכון, במקרה.

עו"ד אריאל עזריה: מה לעשות? מה לעשות? אבל זו עובדה. אבל זו עובדה.

מר פבל פולב: אז למה יצא המכתב הזה? תסביר לי. למה הפוליטיקה?

מר רון נחמן-ראה"ע: הכול פוליטיקה.

עו"ד אריאל עזריה: ובשורה התחתונה, משרד הפנים,

מר רון נחמן-ראה"ע: על ילדים אתה עושה פוליטיקה? בושה קצת.

עו"ד אריאל עזריה: יקבע את מה שאנחנו לא קבענו. זה הכול. מאד פשוט.

מר רון נחמן-ראה"ע: לודמילה ואחר כך שירה ואחר כך יוסי.

גב' לודמילה גוזב: אני לא יכולה לדבר ככה כמו עורך הדין שלנו, אבל,

עו"ד אריאל עזריה : לא עורך דין שלך, אלא אם כן תשלמי לי עכשיו.

גב' לודמילה גוזב : בסדר. עורך דין. אבל אני רוצה להגיד לחברים שבאו לתיאטרון הזה, ממש תיאטרון. כי פעמיים היתה הצבעה והאופוזיציה היתה נגד, ועכשיו הם עושים שהנה, תסתכלו איך אנחנו טובים, והקואליציה ממש לא רוצה שום דבר. אנחנו לא רוצים לתת אוכל לילדים, אנחנו לא רוצים שום דבר, ואתם ככה טובים, באמת. בגלל זה הגענו למצב הזה שביום חמישי משרד הפנים צריך לבוא לפה ואנחנו צריכים לעזוב את כל העבודה ולבוא.

מר פבל פולב : פעם אחת נראה אותו. לא ראינו אף פעם. באים אליו – הוא לא מקבל.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, מה יש לך?

גב' לודמילה גוזב : פבל, למה אתה מפריע לי? סליחה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה ב"ישראל ביתנו" עכשיו?

מר פבל פולב : למה, ב"ישראל ביתנו" לא בסדר?

מר רון נחמן-ראה"ע : שם מדברים כמה שרוצים.

מר פבל פולב : "ישראל ביתנו" זה הבעיה שלך? בליכוד הכול בסדר?

גב' לודמילה גוזב : אלי, אני ראיתי שאתה עשית שיעורי בית, ממש, והזמין את האנשים האלה. גם כתבת בפייסבוק – תבואו כולם ותסתכלו איך שאנחנו טובים, שאנחנו רוצים רק לטובת העיר הכול לעשות.

- מר אלי שבירו : כי אנחנו לטובת העיר.
- גב' לודמילה גוזב : באמת? באמת?
- מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אתה חייב לענות לה?
- גב' לודמילה גוזב : לא, לא צריך להפריע לי.
- מר אלי שבירו : היינו יכולים לפתור את זה ביחד.
- עו"ד אריאל עזריה : יש מישהו שהוא לא לטובת העיר?
- מר אלי שבירו : היו פותרים את זה מראש אם היינו מצביעים על הדברים האלה.
- מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, תגיד לי, אתה חושב שאתה מנהל את הישיבה פה?
- גב' לודמילה גוזב : אני לא סיימתי, סליחה.
- מר רון נחמן-ראה"ע : היא עוד לא סיימה, סליחה.
- מר פבל פולב : אם לא המכתב – עזריה צודק.
- מר אלי שבירו : נכון.
- גב' לודמילה גוזב : פבל, סליחה, אני לא סיימתי. שבירו, אני מדברת, זה לא נעים, זה לא בסדר.

מר אלי שבירו : שניה, אני חייב ללכת לשירותים.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא לא עומד בלחץ. תמשיכי.

גב' לודמילה גוזב : ואני אומרת, עוד פעם אני אומרת, שאנחנו פה כל ישיבת מועצה ורואים את התיאטרון. תבוא בישיבה הבאה ורואים עוד תיאטרון.

מר מקס צ'רנוגלז : אז אל תעשי תיאטרון.

גב' לודמילה גוזב : נכון. אם כל ישיבה יהיו פה אנשים ואולי אנחנו יכולים לקבל תוצאה כמו שצריך.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, שירה.

גב' שירה זקל : יש לי כמה דברים להגיד. קודם כל, מבחינת היועץ המשפטי, לי מאד צורם, שרון, הטון המחנך שלך. כל ישיבה. אני מאד אשמח אם אתה תפסיק לחנך אותנו. אני אומרת את האמירה הזאת, כי אני חושבת שזה סוג של עצת אחיתופל. הגשנו הצעה שלא טובה, ברור מה היתה הכוונה שלה, אני חושבת שאם כל השולחן הזה באמת היה רוצה להגיע למצב של היום לאשר מפעל הזנה, היה אפשר לסדר את זה. הגזבר היה יכול להביא היום הצעה לשולחן שהיתה עוברת אישור. אבל הרי כולנו יודעים, בסופו של יום, ההאשמה הזאת שזה פופוליטסי, אז רק בוא נלך אחורה ונבין מי התחיל עם מפעל ההזנה. בטח לא אנחנו. או קיי? אז אני אומרת את זה לטובת הפרוטוקול.

גב' לודמילה גוזב : באמת, אנחנו.

גב' שירה זקל : את חייבת לא להסכים איתי. כן, א' – כן.

מר מקס צ'רנוגלז: בטח אתם. בטח אתם.

גב' שירה דקל: כן, כן, באמצעי התקשורת הנהדר שיש לכם להגיע לכל התושבים,

מר מקס צ'רנוגלז: על חשבון התושבים אגב.

גב' שירה דקל: ולהגיד להם שבגללנו אין מפעל הזנה.

מר רון נחמן-ראה"ע: הכול אנחנו נעשה על חשבון התושבים, שכולם יידעו מה אתה עושה ומה אתה מתנגד.

גב' שירה דקל: רון, זה מה שיעזור לכם?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אעשה את זה. זו זכותי לעשות את זה. זו זכותי, שכולם יהרגו אותך בעיר, שאתה יושב פה,

מר אלי שבירו: הם יודעים מי מסית. תאמין לי, הם חכמים.

מר מקס צ'רנוגלז: מי מסית ומי משקר.

מר רון נחמן-ראה"ע: 100%.

גב' שירה דקל: ואני אגיד שאם באמת היו רוצים לא משרד הפנים ביום חמישי, היה אפשר היום להביא את הסעיפים האלה לישיבה. אם מפעל ההזנה היה כל כך חשוב,

מר רון נחמן-ראה"ע : את לא מבינה ...

מר אלי שבירו : כל חברי המועצה היו חותמים על זה שהם מוכנים.

גב' שירה דקל : תאמין לי, אם יש עצת אחיתופל, זה זה שהיועץ המשפטי אומר מה מותר ומה לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מבקש ממך שבירו, שמעת? אתה לא בעל רשות דיבור כאן. החברה שלך מהסיעה שלך מדברת עכשיו. אל תהיה לי מנהיג גדול.

גב' שירה דקל : אני אומרת שנורא קל להגיד מה אי אפשר, מה אי אפשר, איך לא נכון, איך לא מגישים הצעה, איך לא מנסחים הצעה. אני לא יודעת אם שמתם לב, אבל זה מה שהיועץ המשפטי עושה.

גב' לודמילה גוזב : באמת?

גב' שירה דקל : כן. כן. כן. במקום זה היה אפשר להביא היום לישיבה את מה שצריך ונכון לעשות והיה אפשר להביא.

מר רון נחמן-ראה"ע : את קובעת את מה שצריך? תסלחי לי, אני ראש העיר.

גב' שירה דקל : לא, אתה קבעת. אתה קבעת, בגלל זה אין מפעל הזנה. לא בגללי.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיבי טוב. תקשיבי טוב. פעם תכניסי לך לראש. מי שמנהל את העיר הזאת זה לא האופוזיציה, עם החיוכים שלך או לא. ראש העיר, הוא קיבל את המנדט מהציבור, הוא ראש העיר. הוא אחראי, כמו שאמר שרון, לטוב ולרע, אחריות אישית. לא את. את יכולה לעשות 'פלאוורת', אבל אני והגזבר אחראים

אחריות אישית. את אין לך שום מחויבות. את באה, מצביעה ככה, זה הכול. אומר לך היועץ המשפטי שהתקציב מספר 1, שאתם אפילו לא זוכרים את כל הסעיפים שהיו שם, אתם הלכתם בישיבה הראשונה שנפסל התקציב, לא העברתם אותו. כמו שאני אמרתי, תגידו עכשיו יום – הם יגידו לילה. נכון, איך אמר מישהו? אין לנו אמון. עכשיו פעם שניה הובא התקציב, על פי האחריות שלי ושל הגזבר, אליכם. אתם, במקום לשחק את המשחק המטופש הזה, פסלתם פעם שניה. מה יצרתם? יצרתם שמחר, אם נרצה ללכת, קודם כל אני לא מתכוון להביא שום תקציב אחר, ואתם לא תקבעו איזה חלק מהתקציב כן נדון ולא נדון. ומר שבירו דיבר כרגע על חברת גוונים. אני רוצה להקריא לך מכתב שאני הולך להעלות אותו, ושאו באמת תקפצו מהכיסא. מכתב מ-26 ליולי, שהייתי עוד מאושפז, כותב לי אופיר אוני, רואה החשבון של חברת גוונים. ופעם אחת, שבירו, תקשיב לדבר הזה:

”הנדון: תקציב החברה העירונית גוונים אריאל ע”י עיריית אריאל.

יש כל הזמן את המלחמה, את הרצון לחסל את חברת גוונים, לחסל את חנה גולן ולעשות את הדברים האלה. ולכן אני עכשיו,

מר מקס צ'רנוגלז: זה לא אומר שזה אמת.

גב' שירה דקל: ממש לא.

מר רון נחמן-ראה”ע: טוב, בסדר. לכן, הוא כותב לי כאן:

”בתוכנית העסקית שאתם אישרתם להקמת החברה העירונית, אשר הוגשה ואושרה על ידי אגף התאגידים העירוניים במשרד הפנים בדצמבר 11 וכן אושרה על ידי מועצת העיר, נכללו הסכומים הנדרשים להיות מתוקצבים על ידי הרשות המקומית בסך של 5.6 מיליון שקל לשנה. כמו כן, בתוכנית נרשם במפורש שתמיכה בגובה זה נחוצה על מנת לשמר את הפעילות בהיקפים דומים לפעילות שבוצעה,

מר אלי שבירו: בשביל זה מגדילים שכר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תפריע לי. אל תפריע לי.

"בוצעה בעיר עד להקמת החברה. בפועל נמצא כי העירייה תקצבה את פעילות החברה ב-2012 ב-3.8 מיליון וזאת למרות שהחברה פועלת בהתאם לתקציב שאושר על ידי הדירקטוריון ומנסה באמצעות יועציה המשפטיים ורואי חשבון לחפש מקורות הכנסה נוספים.

מניתוח הפעילות של החברה אני סבור כי ללא תקצוב נאות על פי התוכנית העסקית, לא תוכל החברה לעמוד ביעדי הפעילות הנדרשים".

ואני הולך לעשות את זה, להביא, לא בישיבה הזאת, בישיבה הבאה, לאשר את כל התוכנית העסקית כפי שאושרה על ידי משרד הפנים. אתם יכולים להתנגד לזה, מה שאתם רוצים, ואז נתווכח לא על מפעל ההזנה והדברים האלה. על זה, אם אנחנו רוצים היכל תרבות, אם אנחנו רוצים מתנ"ס, אם אנחנו רוצים פארק אתגרים. שאף אחד מכם לא תרם לזה אפילו אגורה אחת, אפילו את, חוץ מזה שהיית בחו"ל.

מר פבל פולב : אבל אמרת שאני אביא לך תרומות ואתה תשתמש בתרומות איך שאתה רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. אז לכן אני אומר את זה, להגיד לך כך, מה שאמר שרון, וזה עניין של סדר עבודה של רשות מקומית, מי שמגיש תקציב למועצה זה ראש העיר והגזבר. האחרים יכולים להגיד מה שהם רוצים, אבל הם לא יכולים להעלות את זה לסדר היום. רק אני. ולכן, כל ההתניות ששבירו העלה ואת עושה את זה, זה נכון מאד, זה בשביל שיחה בין החבר'ה, זה לשיחה בין החבר'ה.

מר פבל פולב : אבל אתה יכולת להיות אחד מהחבר'ה. יכולת להיות אחד מהחבר'ה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא רוצה להיות.

מר פבל פולב : אז אם אתה לא רוצה, מה אתה רוצה?

גב' שירה דקל : הערה אחת רק על גוונים, שאני לא יודעת אם אתה יודע רון, אבל קודם כל, לעובדים במתנ"ס פגעו בשכר ובכל התנאים הבסיסיים שלהם. אני לא יודעת אם אתה יודע את זה, אם עדכנו אותך. א'.
ב' – מבחינת,

גב' לודמילה גוזב : מאיפה את יודעת על זה?

גב' שירה דקל : חבל. אני מציעה ש -

מר אלי שבירו : יש גם דירקטורים בחברה. זה לא סוד.

מר רון נחמן-ראה"ע : מאיפה אתה יודע?

מר אלי שבירו : זה לא סוד. זה לא סוד, רון, זה לא סוד. אתה לא נמצא פה, אז אתה לא יודע, אבל זה לא סוד. כולם מדברים על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : העיר הזאת מתפתחת רק בגללך, לא בגללי.

מר אלי שבירו : זה לא סוד. זה לא סוד.

גב' שירה דקל : רון, זה לא נאמר ממקום של ניגוח, זה נאמר ממקום שאנשים שעובדים שם ונפגעים כתוצאה מהתהליך הזה.
דבר שני – המצב בחוגים ובכלל מבחינת כל מה שקורה בגוונים, הכספים שעוברים, אני לא יודעת מה קורה שם.

מר רון נחמן-ראה"ע : נדבר בדירקטוריון.

גב' שירה דקל: לא ימין, לא שמאל.

מר רון נחמן-ראה"ע: נדבר בדירקטוריון, לא פה.

מר אלי שבירו: למה? למה? למה? אתה העלית את זה. למה? אז בוא נדבר.

בוא נדבר איך מעלים שכר לבכירים מ-70% ל-85%.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לדבר? חכה.

מר אלי שבירו: כן, אני רוצה לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון קודם כל רוצה להגיב. שרון, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: לגבי ההערה שלך, שירה, על הטון המחנך. כנראה שאני נמצא

פה פשוט יותר בישיבות ממך, אז אני קצת עוקב גם אחרי סדר הדברים. אני אענה על זה בשני מישורים.

כשעולה נושא אחד, כמו למשל, תיכף נדבר על אגרת השמירה, שזה כבר פעם שלישית שהנושא הזה עולה לדיון,

מר אלי שבירו: פעם שניה.

עו"ד שרון שטיין: פעם שלישית שהנושא הזה עולה לדיון. ואני אומר לכם, מי

שרוצה לתקן חוק עזר עירוני, אני כל פעם כותב לכם את זה ואומר את זה אחרי זה לפרוטוקול, ועדיין הדברים האלה עולים. אז כנראה שאני מורה רע. זה דבר אחד.

דבר שני – אמרתי לכם יותר מפעם אחת, ואני חוזר ואני אומר, היו לי גם שתי שיחות מאד ארוכות עם אלי כשהוא רצה לברר איתי, כל פעם שאתם רוצים להעלות נושא ויש לכם ספק, אתם יכולים לפנות אלי בכתב, אני יכול לבדוק את זה מול הגזבר,

מר אלי שבירו :

אנחנו לא מאמינים בך.

עו"ד שרון שטיין :

אתה יכול לפנות לגזבר.

מר רון נחמן-ראה"ע :

מה, מה אמרת? מה אמרת?

עו"ד שרון שטיין :

אני לא מאמין ביועץ המשפטי.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אתה לא מאמין – זאת הבעיה שלך.

עו"ד שרון שטיין :

לא, לא רק אני לא מאמין.

מר רון נחמן-ראה"ע :

זאת הבעיה שלך.

עו"ד שרון שטיין :

לא רק אני לא מאמין. תשאל, תשאל כמה עוד לא מאמינים.

עו"ד שרון שטיין :

מאחר ומידת האמון שאתה רוחש לי לא מזיזה לי,

מר רון נחמן-ראה"ע :

בושה וחרפה.

עו"ד שרון שטיין :

לא מזיזה לי, ואתה פועל באופן שיטתי הרי לקעקע את

העבודה שלי, אבל זה לא משנה, אנחנו נעבור גם את זה ונסתדר גם עם זה. וכשנגיע

לבחון את הפעילות שלך בתור חבר מועצה ומה שאתה עושה מול היועץ המשפטי מול

גורמים מחוץ לעירייה, אני מקווה מאד שיהיו לך תשובות טובות. אבל זה לא רלוונטי.

אני אומר לכם, ואני אומר את זה פעם נוספת,

מר אלי שבירו :

עוד איום. זה איום.

עו"ד שרון שטיין: זה לא איום.

מר אלי שבירו: זה איום. זה איום.

עו"ד שרון שטיין: זה לא איום. אני אומר שהנושאים האלה יבואו לבירור.

מר אלי שבירו: יועץ משפטי שמתנהג כמו חבר מועצה.

מר פבל פולב: אתה נותן גב, אתה מבין למה אתה נותן גב?

עו"ד שרון שטיין: זה משרד הפנים נותן גב. היועץ המשפטי לממשלה נותן גב, פבל.

מר רון נחמן-ראה"ע: פבל, אני קורא אותך לסדר, מספיק.

מר פבל פולב: מה מספיק?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני קורא לך לסדר.

מר פבל פולב: אז למה האמוציות?

עו"ד שרון שטיין: אין שום אמוציה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני קורא לך לסדר פעם שניה. פעם שלישית אתה הולך החוצה.

מר פבל פולב: ואם אני לא אלך?

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה תצא. אני אביא לך את מי שייקח אותך החוצה. זה הכול.

מר פבל פולב: רק בגלל הכבוד לגיל אני לא עונה לך, אבל אתה לא צודק.

עו"ד שרון שטיין: פבל, אפשר שניה?

מר פבל פולב: בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: והנושאים האלה עלו גם בדיונים בוועדות וגם בדיונים פה. יש שני דברים: אחד – אתם יכולים לפנות, אפרופו, אלי שבירו לא האמין בי גם לפני שהוא התקשר ובכל אופן הוא התקשר, כולל דברים שהוא אמר עכשיו, כי זה תשובות שהוא קיבל. זה דבר אחד.

עכשיו, כל פעם שיש לכם שאלה, כולל לגבי הבהרה מה צריך לעשות, איך צריך לעשות ולמה – אתם יכולים לשלוח את זה בכתב, אתם רוצים, אני מעדיף שזה לא יהיה בעל פה, ושזה יהיה מספיק זמן מראש. כשבאים ואומרים לי בתחילת ישיבה – לא נתנו לנו לבדוק, כשהזימונים לישיבה יוצאים 10 ימים לפני זה, אז תסלחי לי, שירה, הבעיה לא אצלי, הבעיה אצלכם. כי אם באמת מישהו חשוב לו והוא רוצה לבדוק חומר, ואם עולה איך חבר ועדה בוועדת מכרזים רוצה לבדוק הצעה והוא מעלה את זה בתחילת הישיבה, כשהזימון יצא כמה ימים לפני כן, ולא פונה אלי לפני כן ואומר לי – תקשיב, אני מבקש בבקשה,

מר אלי שבירו: פניתי אליך בישיבה שלפני כן, על מה אתה מדבר?

מר רון נחמן-ראה"ע: קיבלת רשות דיבור בכלל?

עו"ד שרון שטיין: סליחה, לא פנית.

מר אלי שבירו :

בטח שפנית.

עו"ד שרון שטיין : אמרת את זה כהערה כללית. אם חבר ועדה רוצה לעיין

בחומר, יש דרך לעשות את זה. ואם אין דרך שאנחנו מכירים אותה, אנחנו נשב, נבדוק ונמצא לזה פיתרון.

מר אלי שבירו :

תיכף אני אתייחס.

עו"ד שרון שטיין : אותו דבר בישיבות מועצה. כשאתם רוצים להעביר הצעת

תקציב, שירה, היית שואלת את השאלה הזאת – איך חברי האופוזיציה יכולים לתקן תקציב? התשובה שהיית מקבלת היא – מה לעשות? חברי מועצת העיר לא יכולים לחייב בתיקונים תקציביים.

גב' שירה דקל :

ג'והר היה יכול להכין להיום תקציב ולהביא אותו?

מר רון נחמן-ראה"ע :

לא, אני לא נותן לו.

מר אלי שבירו :

הוא לא נותן לו.

גב' שירה דקל :

ג'והר היה יכול להביא.

עו"ד שרון שטיין :

תסתכלי את סוף המייל. קראת אותו?

מר יוסי חן :

רון, אני ביקשתי.

מר רון נחמן-ראה"ע :

כן, יוסי, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין :

שהוא לא יכול. שאין לו.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, יוסי.

מר יוסי חן: אני, קודם כל, כמי שהצביע נגד התקציב בתחילת שנה, ואני גם מודה פה שניסיתי לשכנע את אלי שבירו שיצביע נגד, רק הוא בער לו משהו להצביע בעד. ואני יכול גם להגיד שפבל הצביע נגד,

גב' שירה דקל: השכר של העובדים.

מר פבל פולב: איתך. איתך.

מר יוסי חן: לא, לא, אני מדבר על התקציב בתחילת שנה, שאלי הצביע בעד והוא מודה שהוא טעה. הוא, דרך אגב, אומר – יוסי, אני מודה שטעיתי. אני ראיתי, אני בניגוד לאחרים, ואתה יודע שרון, שאני קורא תקציב, ואני ראיתי את הסעיפים, ואני ראיתי שחסר פה וחסר שם. אתה רואה את זה. אתה רואה שאתה תגיע למצב, כמו שג'והר אמר לגבי התקציב של המפעל הזנה למשל, שהיתה שם איזו טעות, שהיה שם איזה חוסר. אז אני את הדברים האלה ראיתי ולכן הצבעתי נגד התקציב הזה, כי חשבתי שהתקציב הזה לא טוב.

אבל, אי אפשר לקשור את חברת גוונים, ובוא נבהיר לתושבים שיושבים פה ולכאלה שקוראים פרוטוקולים. ואני רוצה להעיר הערה, דרך אגב, הפרוטוקולים בזמן האחרון לא עולים. תושבים מתלוננים שהפרוטוקולים עולים חודשיים ושלושה אחרי.

עו"ד שרון שטיין: מה פתאום?

מר יוסי חן: זה מה שאני שומע מתושבים.

עו"ד שרון שטיין: מה פתאום? אני מקבל אותם במייל. אני בודק אותם.

מר יוסי חן : או קיי. אז אני מבקש, אם אפשר להעלות קודם. פעם אחת. פעם שניה – בוא נבהיר לתושבים שיושבים פה, והם לא מבינים בכלל על מה אנחנו מדברים. אנחנו בסך הכול מתנגדים לחברה הוירטואלית הזו שנקראת גוונים. ואני חושב שבואו ניכנס לעניין המהותי שם ונבדוק למה זורקים למעלה מ-1,300,000 על דבר שלא קיים, של אפס פעילות. אני מבהיר את זה בשביל התושבים שיושבים ומי שיקרא את הפרוטוקולים.

עכשיו, אלי הצביע עבור הדבר הזה, והוא מבין היום שהוא טעה. אני אומר דבר מאד פשוט, בואו נבדוק את עצמנו. איך אמר רון? בואו נקיים דיון על הנושא הזה. אני, דרך אגב, הצעתי לעשות את התפקיד שם, ורון, זה נראה כל כך שקוף, שכאילו תפרו תפקיד למישהי, שהיא במוקדם או במאוחר תפרוש מהתפקיד הזה ותבוא להתמודד. ובכיף, שתבוא להתמודד, אין לנו בעיה עם זה. העניין הוא שפה נזרקים,

עו"ד שרון שטיין : אל תסתכל עלי.

מר יוסי חן : לא, לא, לא מסתכל, בכיף, אין לי בעיה. רוצים לזרוק 1,300,000, אבל לפחות שתהיה פעילות, תכניס תוכן שם. עכשיו, מה קורה מצב? ודיברו על זה פה. עובדות שעבדו שם שנים, פיטרו אותן, קלטו אותן עכשיו מחדש עם הרעת תנאים. אתם הייתם צריכים לראות אותן עם דמעות בעיניים. וזה עובדות שעובדות שנים, מסורות. ורון, אני יודע שהן מעריצות אותך. הלכו איתך שנים, שווה שתשב איתן, רון, זה עניין של לא כסף גדול. שב איתן, תראה מה, אני בטוח שאם רון היה יודע זה לא היה קורה. תכניסו את רון לכל הפרטים וזה לא יקרה הדברים האלה. וחשוב לי רק, אנחנו לא נגד מפעל הזנה ולא נגד התוספות, פשוט מאד, בואו נצביע סעיף סעיף. אני חושב שלא תהיה ברירה, נצטרך להצביע סעיף סעיף.

מר פבל פולב : אבל הוא אומר שאסור.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין דבר כזה.

מר פבל פולב: הוא לא רוצה,

עו"ד שרון שטיין: זה תקציב, יוסי. תקציב בנוי כחתיכה.

מר יוסי חן: אי אפשר להכניס דבר שחברה, שאנחנו צריכים לבדוק את עצמנו. זה שאנחנו נמצאים,

מר אלי שבירו: בוא נשב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה לשבת איתך. אתה אדם לא אמין.

מר פבל פולב: הוא היה בקואליציה אבל. הוא היה איתך.

גב' לודמילה גוזב: גם אתה היית.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה לשבת איתך.

מר פבל פולב: אז למה לא לשבת עוד פעם? מה קרה? אני באופוזיציה, אני לא בן אדם? מה קרה? הכול אישי? פעם אחת תגיד כן, אל תגיד לא רוצה. יש ילד אצל חבר שלי, הוא אומר רק – לא רוצה. הוא בן 4 – לא רוצה, לא רוצה, לא רוצה. הוא כנראה עוד לא למד – רוצה. תגיד פעם אחת כן. נבוא, נשב, אולי ייצא מזה דבר טוב. תנסה. מה מפריע לך לנסות?

עו"ד אריאל עזריה: על מה אתם מדברים? בעוד יומיים יש לנו משרד הפנים.

מר רון נחמן-ראה"ע: תגיד לי, אתם לא נורמאליים?

עו"ד אריאל עזריה : על מה אתה מדבר? ביום חמישי משרד הפנים פה.

מר אלי שבירו : לא, אבל הוא העלה את הנושא של חברת גוונים, והוא שכח להגיד,

גב' לודמילה גוזב : תגיד שחברת גוונים מפריעה לכם, זהו.

מר יוסי חן : כן, נכון. זו חברה וירטואלית שלא עושה כלום.

גב' לודמילה גוזב : זו עובדה.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אתם לא מבינים שהדיון הזה הוא תיאורטי? מבזבזים כאן כסף על הקלטות, מבזבזים כאן כסף של כולנו, כשכל הדיון הזה הוא תיאורטי.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה להגיד לכם משהו. 'מהרסייך ומחריבייך ממך ייצאו'. שמעת, אדון שבירו? אני אומר לך את זה באופן,

מר אלי שבירו : כשאתה מצביע ככה, תזכור, שלוש חוזרים אליך.

מר רון נחמן-ראה"ע : שמעת מה אני אומר לך?

מר אלי שבירו : בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע : עם הקרחת, עם האצבעות, אתה מבחינתי לא אמין. לא אמין בכלל. ואתה יכול לשלוח במיילים,

מר פבל פולב :

למה התכוונת עם הקרחת? לא הבנתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אל תפריע בבקשה. ולכן, אתם היום יושבים פה, אתם

יושבים פה ואתם חושבים שאתם בעלי כוח. אתם לא מנהלים את העיר, לא תוכלו לנהל את העיר, ואחרי הבחירות הבאות גם אני אמשיך הלאה וגם אז לא תוכלו לנהל את העיר.

מר אלי שבירו :

רון נחמן, אני אגיד לך משהו אחד,

מר רון נחמן-ראה"ע :

שמעת? ואז גם לא תנהל.

מר אלי שבירו :

אני אגיד לך משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע :

רגע, אל תגיד לי, לא רוצה שתגיד לי. אני אומר, כרגע אני

נמצא בסעיף,

מר אלי שבירו :

לא, לא.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אל תגיד לי לא. לא רוצה.

מר אלי שבירו :

אתה אמרת לי משהו, אני רוצה לענות לך. זכותי להגיד לך?

מר רון נחמן-ראה"ע :

אני מבקש ממך, אני אוציא אותך החוצה.

מר אלי שבירו :

זכותי להגיד לך?

מר רון נחמן-ראה"ע :

אני רוצה לנהל את ה -

מר אלי שבירו: לא, אבל זכותי להגיד לך? אתה אמרת לי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אחר כך.

מר אלי שבירו: אחרי זה. בבקשה.

מר רון נחמן-ראה"ע: סעיף 3 – בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין – הסביר היועץ המשפטי – אין אפשרות ללכת ולפצל את,

מר פבל פולב: יש אפשרות, רק אם ראש העיר רוצה.

עו"ד שרון שטיין: אתם הגשתם הצעת החלטה. אי אפשר לקבל הצעת החלטה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מעלה את זה לדיון. חברים, אני לא מעלה את זה סעיף 3 בהתאם לחוות הדעת של היועץ המשפטי, ואני לא נכנס כרגע לעניין של גוונים וכל הדברים האלה. יש את העניין של הצעה שהוגשה מטעמי, עם הגזבר, יש שם רשימה שלמה של דברים. ביום חמישי משרד הפנים יבוא, ישמע את כל אחד ואחד, אם הוא יגיד ככה – טוב, יגיד ככה – טוב. אין מה לעשות. בזה נגמר. מה אתה רוצה להגיד?

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד שני דברים: אחד – קודם כל, לגבי כל הגידופים שלך, אני לא ארד לרמה שלך.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר. בסדר. הבנתי אותך. אנחנו מכירים אותך מלפני הבחירות עוד.

מר אלי שבירו: זה דבר ראשון. דבר שני – אני שמח שביום חמישי יש את הפגישה הזאת עם משרד הפנים. אני מעריך שעכשיו התושבים גם יידעו שבעצם, כולם להערכתך, זה רק עניין של משחק, שכולם בעד הדברים האלה, ואני מקווה

מאד שביום חמישי הדברים יעברו כמו שצריך.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע, יש אנשים בחיים שאומרים – עשית לא דיווחת – לא עשית.

מר אלי שבירו : אל תדאג, אני אדווח.

מר רון נחמן-ראה"ע : דיווחת ולא עשית – אז עשית. כל מה שאתה עושה, זה רק לדווח בדברים שהם שקריים. הם לא אמת.

מר אלי שבירו : לא שקריים, בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני ראיתי את המיילים שלך. ראיתי אותם.

מר אלי שבירו : זה לא שקריים. אני גם ראיתי את המייל שלך. עזוב, רון, בוא לא ניכנס לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, מספיק כבר, מספיק עם ההתנהגות הזאת.

מר אלי שבירו : בשביל זה אני אומר, חבל, חבל גם על הבריאות שלך. מספיק. די.

מר רון נחמן-ראה"ע : בושה וחרפה.

מר יחיאל טוהמי : רון, אלי פה דיבר על הבעת אי אמון ביועץ המשפטי. היועץ המשפטי אומר – ההצעה שלך לא. אני גם אומר לך, אני פונה אליך, הנה, פה, בהזדמנות פה. חבר מועצה שמציע איזו שהיא הצעה לסדר, הוא לא עשה אותה כמו שצריך, זה התפקיד שלך. אתה לא היועץ המשפטי של רון נחמן רק, אתה היועץ

המשפטי של כולנו פה. פעם אחת תבוא לבן אדם, באמת, ברמה הבסיסית הסבירה, אני לא אומר לך שתתחבר אליו, אני אומר לך, תלך, תסביר לאלי שבירו, תסביר לי –אין לי שום בעיה, תסביר ליוסי, תסביר לכולם, מי שלא יודע, מי שלא עשה את זה נכון. תסביר לו. לכתוב מכתבים אתה מקצוען.

עו"ד שרון שטיין : מה כתוב פה?

מר יחיאל טוהמי : אני אגיד לך, תקשיב.

עו"ד שרון שטיין : יש פה תשובה.

מר יחיאל טוהמי : אנשים לא רוצים לדבר מחוץ לשולחן הזה, כי מרגישים מאוימים ממך. אתה רוצה שאני אגיד לך את האמת? מרגישים מאוימים ממך. אתה יועץ משפטי מעולה, אבל שרון, החוכמה היא שכל אחד יגיד את מה שהוא רוצה באמת, מתוך זה שהוא מרגיש, ואם יש פה טעות, טעות סופר, טעות של משהו, כתב את זה לא נכון, תגיד לו – אדוני, אלי שבירו, אתה רוצה להגיש הצעה? תגיש הצעה בצורה כזו וכזו. זה התפקיד שלך, גם לעזור לחבר המועצה. באמת. אבל אתה לא יכול להתעלם מזה ולהפחיד את האנשים. אחרי ישיבות, מהדלת, אנשים מפחדים לדבר, למה תתפוס אותם באיזו מילה, תשלח להם שני מכתבים. אני מודיע לך שזה לא יכול להיות דבר כזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : (משיב לשיחת טלפון משר החינוך)

גדעון, אנחנו באמצע ישיבת מועצה ובירכנו אותך ואת ראש הממשלה.

שר החינוך מודיע שהוא ממשיך עד הסוף של התהליך.

אנחנו נשלח אליך ולראש הממשלה ולשר האוצר את ברכת העיר אריאל על ההחלטה היום שקיבלתם.

מר יחיאל טוהמי : רון, לא סיימת. אני חושב שאנחנו צריכים לכבד את היועץ

המשפטי מבחינה משפטית, אך ורק מבחינה משפטית, באמת, ולהתייעץ איתו ולקבל ממנו איזו שהיא עצה, באמת, כיועץ משפטי של כל המועצה. תסלח לי, אתה לא עובד רק בשביל רון נחמן. כשבאים לאשר את השכר שלך, כולם הצביעו בעד השכר שלך. בפעם הראשונה, אני זוכר שהצבענו בעד אלדד יניב, והוא עמד פה, התפתל כל היום אם יהיה בעד או נגד. אז אני אומר לך עוד פעם, אנחנו לא צריכים להיות אנטי אליך, אבל אתה צריך פה, באמת אבל, לתת לנו הרגשה שמה שאנחנו אומרים, רוצים לעשות את זה הכי טוב בעולם. וגם כשמתנגדים, זה לא סוף העולם. לא מתנגדים לך כיועץ משפטי, מתנגדים לראש העיר. וזאת זכותם הלגיטימית להצביע פעם נגד, פעם בעד, 8 פעמים נגד, 8 פעמים בעד. ואני אומר לך את זה בצורה הכי הכי ברורה, ואני לא פה בא לקנטר אותך ולא בא לפגוע בך. אבל הגיע הזמן שאנשים יגידו את מה שהם רוצים להגיד בלי לחשוש שהם מחר מחרתיים יתבעו. מספיק עם זה. אנחנו לא ברוסיה. גם ברוסיה הבינו שלא יכולים לאיים על אנשים.

ואני אומר את זה, רון, גם אליך אני אומר את זה, גם אליך אני אומר את זה – תפסיקו עם השיטות האלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה שאתה רוצה, אלי תגיד מה שאתה רוצה.

מר יחיאל טוהמי : תפסיקו עם השיטות האלה, תפסיקו עם הפחדים האלה. אף אחד לא מפחד מכם. אני אומר לך הנה פה, אני לא מפחד לא ממך ולא ממנו ולא מ-20 כמוכם. תתנהגו אלינו בכבוד, תקבלו את הכול כמו שצריך. ולא מאחורי הדלת לאיים עלינו באיומים סמויים. אני לא מפחד ממך, רון נחמן, וגם לא ממך, שרון. אני מודיע לך, אם אני צריך להוציא גם 100,000 שקל על כל מכתב אני אוציא. כי די, נמאס מכל האיומים האלה. כי נמאס. כי מספיק.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%. כן. טוב.

מר יחיאל טוהמי : מספיק עם זה. די, תפסיקו עם זה.

מר יוסי חן : רון, ברשותך אני רוצה בקטע הזה. קודם כל, זה לא כזה גרוע שמשרד הפנים יגיעו לפה. יגיעו משרד הפנים, לראשונה בתולדות העיר אריאל אני חושב שמגיע משרד הפנים, יתקן אותי רון אולי אם אני טועה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אף פעם לא היה.

מר יוסי חן : לא היה. פעם ראשונה יגיע משרד הפנים.

מר פבל פולב : אף פעם לא היתה אופוזיציה.

גב' לודמילה גוזב : באמת?

מר רון נחמן-ראה"ע : מה זה? אופוזיציה בונה. בנית משהו פה?

מר פבל פולב : נתת לבנות?

מר מקס צ'רנוגלז : רק אומרים לא ולא ולא ולא.

מר פבל פולב : אז לא ניכנס לזה. הייתי איתך שנתיים, אל תיכנס לזה, לא

צריך. אנחנו רוקדים סולו פה, נכון? אין פה שיתופי פעולה בכלל.

גב' לודמילה גוזב : אתם לא רוצים שיתוף פעולה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם לא רוצים שיתוף פעולה.

גב' לודמילה גוזב : זה אתם לא רוצים.

מר אלי שבירו : הוא לא רוצה לשבת ולדבר.

מר מקס צ'רנוגלז : תצבעו את האצבעות שלכם.

מר רון נחמן-ראה"ע : הכוכב העליון.

מר יוסי חן : לדעתי בסופו של יום משרד הפנים לא ייתן לחברת גוונים הזו לפעול ולהמשיך לפעול כמו שהיא פועלת. ולא לשכוח שאנחנו בסך הכול נמצאים תחת מענקי איזון. הכסף הוא למעשה של משרד הפנים. הם יצטרכו, אנחנו היום נלחמים על הכסף של משרד הפנים, לא על הכסף של עיריית אריאל. ובסופו של יום אני מאמין שאם אני צריך להגיע עד השר, וכולל עתירה נגד משרד הפנים ונגד כולם, החברה הזו לא יכולה להמשיך במתכונת הנוכחית. כשהיום ילדים נזרקים לרחוב, קבוצות כדורגל נסגרות, קבוצות כדורעף נסגרות, קבוצות כדורסל. הכול, אני אומר לכם, חבל על הזמן שם, זה תוהו ובוהו.

מר רון נחמן-ראה"ע : סדום ועמורה.

מר יוסי חן : סדום ועמורה. אז בטח ובטח אין מקום לזרוק 1,300,000.

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים, הודעתי לכם שאני לא מעלה את סעיף 3. ועכשיו סעיף 4. בבקשה, שרון.

מר אלי שבירו : לא, אני אעלה, אני אעלה את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא שואל אותך.

מר אלי שבירו : בסדר, אבל זו הצעה שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : נתת את זה.

מר פבל פולב :

עוד פעם ראש העיר מחליט מי מעלה?

עו"ד שרון שטיין :

אתה רוצה להקריא את זה? שיקריא את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע :

תקריא מה שאתה רוצה.

עו"ד שרון שטיין :

אתה יכול לתת לכל אחד מ-5 החותמים.

מר אלי שבירו :

אתה רוצה? אין לי בעיה. 5 פעמים יקריאו את זה ואז אולי

זה יחלחל.

מר פבל פולב :

עזוב, תקרא, לפחות פה יש לך זכות להחליט.

4. דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין – הצעת החלטה "ביטול התוספת לחוק העזר העירוני "אגרת שמירה" המחייב גביית אגרת שמירה באזור התעשייה אריאל מערב והותרת האחריות להסדרת התשלום בהתאם לתוכנית האבטחה המאושרת ע"י המח"ט הגיזרתי על התעשיינים" – הבקשה הוגשה ע"י חברי המועצה אלי שבירו, מקס צ'רנוגלז, שירה דקל כץ, אבי סמו, פבל פולב.

מר אלי שבירו :

נבקשך לכנס את המועצה לישיבת מועצה שלא מן המניין

והכול בהתאם לצו המועצות בדבר ניהול מועצות מקומיות יהודה ושומרון מס' 892

פרק 3 סעיף 8. על סדר היום :

לפני כשנתיים החליטה מועצת העיר להחיל את חוק העזר העירוני אגרת שמירה על

אזור התעשייה אריאל מערב. לפני כחודש ימים החלה העירייה לגבות אגרת שמירה

באזור התעשייה. הגבייה הינה גביית יתר. תעשיין ששילם 6,50 ₪ בחודשיים נדרש

לשלם כ-18,000 ₪. מאחר ועיריית אריאל לא אמורה להרוויח מגביית האגרה, האגרה

מיועדת לשמירה בלבד, ומאחר והתעשיינים מימנו את עלות השמירה בהתאם לתוכנית

האבטחה שאושרה על ידי המח"ט הגיזרתי, אין משמעות להיבט הכלכלי הנדרש לכאורה מביטול התוספת לחוק העזר והחזרת המצב לקדמותו. גם מבחינה ביטחונית נכון יותר שהאחריות של האבטחה תישאר בידי התעשיינים בפיקוח העירייה, כמו שמבוצע באזור מלון אשל השומרון.

ולכן, הצעת ההחלטה שאנחנו מציעים זה ביטול התוספת לחוק העזר העירוני אגרת שמירה, המחייב גביית אגרת שמירה באזור התעשייה אריאל מערב והותרת האחריות להסדרת התשלום בהתאם לתוכנית האבטחה המאושרת על ידי המח"ט הגזרתי על התעשיינים.

אני אגיד גם כמה מילים.

עו"ד שרון שטיין : אפשר להשיב?

מר אלי שבירו : אתה יודע מה, הוא יגיד ואחרי זה אני אגיד. אין בעיה, בסדר גמור.

עו"ד שרון שטיין : לא, כי אני מזכיר, נדמה לי שאתה לא היית פה באיזו ישיבה, שעוד פעם היתה בישיבה קודמת הצעת החלטה שלא נוסחה כמו שצריך, ואז אלי שבירו החליט שהוא גם תוך כדי זה, את ההצעה לסדר היום הוא גם משנה תוך כדי תנועה. אז קודם כל נענה להצעה לסדר יום כפי שהיא נוסחה. זה מייל שלי מה-26 לאוגוסט 2012. עכשיו, אני מבקש רק להתייחס למה שיחיאל העיר.

התשובות שלי יוצאות כמה ימים לפני ישיבות מועצה. כתוב בהן. ואם אני כותב שלמשל הצעה לתיקון תקציב לא מעלה האופוזיציה אלא מעלים הגזבר וראש העיר, אז אני חושב שהתשובה למה שאתה אמרת ניתנה כבר.

עברתי על הבקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין בנושא אגרת השמירה. הנתונים המפורטים בבקשה אינם מדויקים ומוצגים באופן חלקי. ישנם מפעלים, אלה הקטנים, שהתשלום שלהם דווקא קטן בעקבות התיקון לחוק העזר. בכל אופן, מי שמחזיק בנתונים, (וההערה הזאת אפרופו מה שאמרת שירה), עדיין מוזמן ליצור קשר עם ראש העיר ולקבל את אישורו לבדוק את הנתונים מול הגזבר ומולי.

הנושא הזה יועלה לדיון בישיבת המועצה הקרובה. עם זאת אני מוצא לנכון לציין כבר כעת כי הנושא לא יעלה להצבעה. הנושא הנוגע לשינוי או ביטול של חוקי עזר עירוניים הוסבר כבר על ידי בעבר (וגם זה מחזיר אותי לתשובה הקודמת). בתמצית, הדרך היחידה לשנות או לבטל חוק עזר עירוני על דרך של הצעת חוק עזר, באופן ובדרכים התואמים את הכללים של משרד הפנים, לרבות צירוף חוות דעת כלכלית ומשפטית התומכת בביטול או בתיקון. החלטת מועצה המבטלת חוק עזר עירוני שלא על דרך תיקון לחוק העזר באופן התואם את כללי משרד הפנים אינה חוקית ולכן אין להעלותה להצבעה. לכן הנושא ייכלל בסדר היום של המועצה הקרובה, אבל לא יעלה להצבעה מאחר ואין להצביע במליאה על נושאים בלתי חוקיים {1: 13: 30}

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד משהו.

מר יחיאל טוהמי : תן לי להגיד משהו, שניה. קודם כל, זה לא אתי לדבר ליד תעשיינים.

מר אלי שבירו : זה אתי, אתי מאד.

מר יחיאל טוהמי : שניה. הייתי רוצה לשמוע את הגזבר. זה לא אתי והייתי רוצה לשמוע את הגזבר.

מר אלי שבירו : מה, אנחנו מתביישים?

מר יחיאל טוהמי : אני אומר את זה פה לפרוטוקול, לא לך. זה לא אתי. והייתי רוצה לשאול את הגזבר אם באמת פה אנחנו עושים מזה כסף כמו שאומרים. אני רוצה לדעת אם נשאר כסף באמת,

מר אלי שבירו : יש גביית יתר.

מר יחיאל טוהמי : רגע. אני שואל אותך. אתה הגזבר? אני שואל את הגזבר אם יש פה גביית יתר ולמה החלוקה היא לא חלוקה שונה על מנת באמת להקל על המפעלים.

מר ג'והר חלבי : קודם כל, אני רוצה לציין כאן שהנושא של הכללת חוק העזר באזור תעשייה אריאל מערב בא מצד התעשיינים, מופנה לראש העיר, ראש העיר פנה אלי והתחלנו לפעול ביחד. עשינו חוק עזר, הכנו את האגרה והכול, התעשיינים התקוממו על האגרה, האגרה היתה,

עו"ד שרון שטיין : היתה חוות דעת.

מר ג'והר חלבי : היתה אגרה מאד גבוהה, כי המפעלים, היו 10 מפעלים במקום 22 מפעלים. הקפאנו את הכול בכפוף לחוות דעת היועץ המשפטי לנושא החלת חוק עזר שמירה באזור תעשייה מערב. עד שתיקנו את זה והתווספו שם מפעלים, הגיעו ל-22 מפעלים, האגרה ירדה כמעט ב-48% מהאגרה הראשונית שהיתה. החלוקה בין המפעלים היא לא חלוקה שוויונית אלא חלוקה לפי, הכוונה מבחינת סך הכול התשלום, לא כל אחד משלם אותו דבר כמו השני. ככל שהמפעל יותר גדול, המבנה של המפעל יותר גדול, השטח יותר גדול, הוא משלם אגרה יותר גבוהה.

מר רון נחמן-ראה"ע : הסכום. לא אגרה יותר גבוהה.

מר ג'והר חלבי : הסכום החודשי. באו התעשיינים, ישבו איתנו פעם, פעמיים, שלוש. אחרי שיצחק יונה ממשרד הפנים אישר את העדכון של חוק העזר, הקטנו את זה ב-48% כמעט ואישרו את הכול. התקבלה החלטה בהנהלת העירייה להכין את חוק העזר בכפוף להנחיות החוק כפוף לאישור משרד הפנים. אין פה שום רווח. בסך הכול, מפעל גדול היה משלם 6,000 שקל, מפעל קטן היה משלם 6,000 שקל, והחלוקה בין כולם היתה שווה. בגלל התנאים של משרד הפנים, איך לאשר חוק עזר, משרד הפנים

מחייב אישור חוק עזר לפי סך הכול מטר רבוע בניה ומטר רבוע קרקע תפוסה. ברור, מי שיש לו מפעל יותר גדול משלם סכום יותר גדול מאשר מי שיש לו מפעל יותר קטן. וזה כל הסיפור שהיה. סך הכול התחשיב נעשה – סך הכול ההוצאה שקבע משרד הביטחון, פיקוד העורף, המח"ט, לא יודע מי, הפיקוד, המח"ט, קבעו שסך הכול צריך להיות תוכנית עבודה של השמירה באזור התעשייה. נלקח המכלול השלם – כמה שומרים, כמה רכבים, פטרול והכול – סך הכול ההוצאה נלקחה, חולקה במטראז' הקיים שם וככה יצא התעריף של האגרה.

מר אלי שבירו: לא, ממש לא.

מר יחיאל טוהמי: שתי שאלות יש לי אליך. אלי, אל תפריע לי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אל תפריע.

מר ג'והר חלבי: אני מתפלא עליך, אלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: פעם קב"ט – תמיד קב"ט. מה אתה מתפלא?

מר יחיאל טוהמי: אדוני הגזבר, שאלה. במידה והמפעלים יוכפלו ל-40, כמובן שהאגרה,

מר ג'והר חלבי: זה כתוב, אמרנו.

מר יחיאל טוהמי: זו שאלה ראשונה. והשאלה השניה כרגע,

עו"ד שרון שטיין: זה משק סגור היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה משק סגור.

מר יחיאל טוהמי : אם נשאר כסף באמת, אם יש עודף כסף, זו השאלה, בגביה שאתם גובים כרגע, לפי חוקי העזר, לפי מה שקבעתם, השאלה אם נשאר פה כסף שהוא מיותר.

מר ג'והר חלבי : הכסף שיישאר מגביה עודפת באזור תעשייה אריאל מערב יישמר בקרן לצרכי שמירה. כל הנושא של תחזוקה, אני מבקש, בלי לזלזל, אני מבקש ממך בלי לזלזל. אני מאד מכבד אותך, בלי לזלזל. אם כסף יישאר שם, הכסף הזה יושקע, במצטבר, יושקע באזור תעשייה אריאל מערב. זה נאמר גם לחיים, גם לחבר'ה שם, גם ליוסי, לכולם. נאמר שהכסף הזה יישמר. ויש להם אפשרות גם לבקר. וחד משמעית, ברגע שיתווספו מפעלים, עדכון האגרה הוא יותר קל. אנחנו מעדכנים לפי החישוב, מעבירים את זה ליצחק יונה – מאשר במקום. אין לנו שום אינטרס פה לגבות יתר.

מר יחיאל טוהמי : אבל למה צריך להישאר לך כסף? זו השאלה שלי. למה צריך להישאר לך כסף?

מר ג'והר חלבי : אני אמרתי שיישאר? אמרתי אם יישאר.

מר יחיאל טוהמי : אם יישאר כסף, תוריד את אגרת השמירה. ג'והר, מפעל שמשלם 20,000 שקל בחודשיים, זה ים של כסף.

מר ג'והר חלבי : אתה חושב שאנחנו לא מבינים את הדבר הזה?

מר יחיאל טוהמי : 20,000 שקל? 300,000 שקל בשנה?

מר ג'והר חלבי : ואתה חושב שאנחנו לא מבינים את הדבר הזה?

מר יחיאל טוהמי : לא כל מפעל יכול לעמוד בדבר הזה.

עו"ד שרון שטיין : אבל במה זה שונה מארנונה? איך אתה יכול לדעת כמה יבנו וכמה נכסים יתווספו לך בשנה לארנונה?

מר אלי שבירו : אבל מראש כבר אנחנו גובים ביתר.

מר יחיאל טוהמי : הוא טוען, אם יישאר כסף,

עו"ד שרון שטיין : תביאו את הנתונים.

מר יחיאל טוהמי : דקה. אם יישאר כסף, אני מבקש לא להעביר את זה לשום קרן. נוריד להם את המחיר של ה -

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא יכול לעשות את זה.

מר ג'והר חלבי : אתה לא יכול. אתה לא יכול.

(מדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : השאלה, אני חושב שהשאלה, קודם כל שוב, אני ממש מצטער לשמוע שיש כאן אולי כוונות טובות, אבל הדרך, הדרך היא לא הדרך. אז קודם אנחנו יודעים שחוק עזר מתקנים באמצעות חוק עזר, משנים.

מר יחיאל טוהמי : בגלל זה הוא אמר – אנחנו נדון בזה.

עו"ד אריאל עזריה : רגע. עכשיו אני אומר לך, אלי, לדעתי, אם אתה רואה שיש כאן חוק שהוא מקפח מישהו, מה שהיית צריך לעשות, להביא איזו שהיא הצעה

למועצה של תיקון. אחר כך היינו מבצעים את ההליכים הנכונים,

מר אלי שבירו: זה התיקון.

עו"ד אריאל עזריה: תקשיב. אם זה התיקון – אז תמשיך אם זה תיקון. שניה. ואז אתה מעביר את הדבר הזה לעירייה, למחלקות הרלוונטיות בעירייה, את ההצעה עצמה, שאנחנו אולי היינו דנים בה והיינו קובעים אולי פרמטרים שונים, קריטריונים שונים לקבוע, את המדד של כל אחד שישלם.

מר יחיאל טוהמי: זה מה שאני אמרתי.

עו"ד אריאל עזריה: ואז אולי נגיע באמת לאיזה שהוא מספר אחר, איזו שהיא נוסחה אחרת. מה זה משנה? אבל את הנושא הזה של מה הנוסחה הנכונה, זה מה שהיית עכשיו צריך לעשות, ש-בוא נציע הצעה. הנה, היית צריך להניח לנו כאן על השולחן איזו שהיא הצעה שהיא לא מקפחת, כמו שאתה חושב שצריך להיות, שתהיה איזו שהיא הצעה שהיא מביאה לאיזה שהוא שוויון או איזו שהיא הצעה שמקלה על מי שנושא ב... עודף. ואז, אם היית עושה את הדבר הזה,

מר אלי שבירו: אני מקבל את מה שאתה אומר, אבל אני רוצה להגיב.

עו"ד אריאל עזריה: תקשיב שניה אחת עד הסוף, אתה תגיב הרי. אם היית עושה את הדבר הזה והיית מביא לכאן איזו שהיא הצעה, היינו יושבים, דנים. יכול להיות שכאן איזה שהוא, אף אחד לא היה מתנגד. למה לא? מה יוצא לנו אם התעשיינים כאן יהיו ממורמרים? מה ייצא לנו? מה זה ייתן לנו? כלום. מה שצריך לעשות זה להביא לכאן איזו שהיא הצעה שהיא תהיה הגיונית. אתה יודע מה? עם קונצנזוס של התעשיינים. אבל שהם יישארו עדיין בתוך משק סגור. הם ישלמו לעצמם עבור השמירה של עצמם. שקל לא יותר. אולי בגביה נגבה עוד שקל, כדי שלא יחסר, אבל שקל, לא יותר. זה מה שהיה צריך לעשות.

מר אלי שבירו: אז אני מבקש להגיב.

מר יוסי חן: רגע, רון,

מר אלי שבירו: תן לי להגיב רגע ואחרי זה.

מר יוסי חן: דיברת.

מר אלי שבירו: לא, אני לא דיברתי עוד, אני רק הקראתי את ההצעה. אני

עוד אפילו לא הסברתי את ההצעה, כבר כולם,

מר רון נחמן-ראה"ע: בשמונה נסגור.

מר אלי שבירו: כמה דברים אני רוצה להגיד. קודם כל, יש את חוות הדעת

של שרון, אבל אני ביקשתי חוות דעת גם ממישהו שהוא יועץ משפטי, ואני רוצה לפזר אותה לכם. תוך כדי דיבורים ככה אני אעביר את זה לכולכם, שתוכלו לראות את חוות הדעת, שכן ניתן להצביע.

אנחנו מדברים על נושא עקרוני. ובנושא עקרוני מותר לנו לבוא ולהגיד – אנחנו רוצים לחזור אחורה. לא צריך כאן שום חוות דעת כלכלית, כי מאחר ואנחנו מדברים על מה שנקרא משק סגור, משהו שהוא – מה שנכנס זה מה שיוצא. ומאחר ולפני כן התעשיינים הם אלה שמימנו את אגרת השמירה ולא היו בעיות לפני כן, לא היו בעיות, אז אני חושב שמותר לנו לבוא ולהגיד ולהצביע על משהו שהוא עקרוני, ואחרי זה בעלי המקצוע יעשו את התיקונים הנדרשים. הרי בעלי המקצוע ימשיכו,

עו"ד אריאל עזריה: אתה יכול אולי להקריא את מה שכתוב כאן ולהסביר? כי אני

לא הצלחתי להבין. אם אפשר.

מר אלי שבירו : כן, שניה, אני תיכף, אם תרצה, תיכף, תן לי רק לסיים.

עו"ד אריאל עזריה : בסדר.

מר אלי שבירו : עכשיו, אני בא ואני אומר, ניסו להגיע להבנות עם העירייה וניסו להגיע למצבים,

עו"ד אריאל עזריה : מי זו העירייה?

מר אלי שבירו : עם העירייה. עם גורמי העירייה.

עו"ד אריאל עזריה : מי זה העירייה?

מר אלי שבירו : עם מנכ"ל, עם גזבר.

עו"ד אריאל עזריה : למה לא לכאן, שאנחנו אלה שבסוף צריכים להשפיע?

מר אלי שבירו : שניה, רגע, דקה, אריאל, תן לי רגע, שניה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה דקל : זה לא הזמן.

עו"ד אריאל עזריה : למה?

גב' שירה דקל : עכשיו זה הזמן להקשיב. דיברת – תקשיב.

עו"ד אריאל עזריה : נכון, זה הזמן להקשיב. תקשיבי למה שהוא אומר.

גב' שירה דקל :

לא לחנך מה נכון לעשות.

עו"ד אריאל עזריה :

אז תקשיבי מה שהוא אומר.

מר אלי שבירו :

אז תקשיב, תקשיב, תקשיב. מאחר והדברים,

מר מקס צ'רנוגלז :

אתה אמרת ... קודם לגורמים מקצועיים.

עו"ד אריאל עזריה :

אני אמרתי את זה? אתה לא שמעת מה שאמרתי.

מר מקס צ'רנוגלז :

אתה אמרת את זה.

עו"ד אריאל עזריה :

אז אתה לא שמעת, מקס. אמרתי, קודם אצלנו.

מר אלי שבירו :

קודם כל אנחנו אישרנו את הנושא העקרוני, ואז הם הלכו

עם זה וישבו עם התעשיינים על האגרה.

עו"ד אריאל עזריה :

מי זה אנחנו?

מר אלי שבירו :

אנחנו, חברי המועצה. אנחנו לפני שנתיים הצבענו על זה, לא

אתמול.

עו"ד אריאל עזריה :

אבל אם יש לך רצון לשנות, אז עכשיו תשנה.

מר אלי שבירו :

תן לי שניה. אז אני אומר, מה שהיה לפני כן, בסופו של דבר,

יוצא הדבר הכי טוב. כי הם הוציאו את הכסף, שילמו עבור השמירה לפי תוכנית

הבטחה והכול היה בסדר. ברגע שאנחנו נכנסנו, יש היום באגרה שהם גובים סדר גודל

של כמעט 43% יותר ממה שצריך. יש היום.

מר ג'והר חלבי : אולי תיתן לי טבלה איך הגעת לזה.

מר אלי שבירו : אני אתן לך טבלה, אין לי בעיה.

עו"ד שרון שטיין : ייקח לך שנתיים עד שתקבל את הטבלה הזאת.

מר אלי שבירו : לא. אני אתן לך טבלה.

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו : אל תיתממו חברה, אל תיתממו, אל תיתממו. בואו נהיה

ישרים. יושבים פה אנשים שבמקרה גם הם היו שותפים אתכם והעבירו לכם את כל הנתונים. אז בואו לא ניתמם, בואו נראה את הדברים כמו שהם. עכשיו, גם נשלח מכתב, אני אקריא אותו.

מר ג'והר חלבי : תקריא את חוות הדעת.

מר אלי שבירו : אני אקריא גם את חוות הדעת ואני אקריא גם עוד משהו

לפני כן.

מכתב שנשלח לפני חודשיים, לא משנה מי שלח ולמי שלחו, אבל בתוך העירייה, וכתבו – בימים אלה תחל העירייה בהפעלת חוק העזר לשמירה על אזור התעשייה. אינני נכנס לתהליך חקיקת החוק ודרך כפייתו על תעשייני האזור. אך חשוב לי להביא לידיעתך כמה עובדות שאינני בטוח שאתה ער לכך על כך :

1. כבר בנקודת החלת החוק ישלמו התעשיינים כ-43% יותר מאשר משלמים היום.

מ-70,000 תעלה האגרה ל-100,000 לחודש. חלק מהמפעלים ישלמו סכומי עתק,

בין 200 ל-250,000 לשנה, שיש בהם פגיעה של ממש בתפקודם העסקי. זאת

בנוסף לשמירה פרטנית של המפעלים האלה, שהם בדרך כלל המסודרים והמאורגנים והשמורים יותר באזור התעשייה מפעילים. חוק האגרה מבטל את כל השקיפות לתעשיינים והופך מה שאין לנו שליטה עליו. זה הם כותבים. אין כל מנגנון שמבטיח שעם כניסתם של מפעלים חדשים לאזור התעשייה תפחת האגרה. ודאי שאין הבטחת שקיפות. דרך אגב, יש אנשים שנמצאים באזור התעשייה ולא משלמים. מודל פשוט והגיוני ושפוי יותר שהוצג לאנשיך, המתבסס על ההוצאה בפועל, לא נדון כלל. למה לא לקחת מודל כזה,

.2

עו"ד אריאל עזריה : אלי, מי כתב את זה?

מר אלי שבירו : התעשיינים כתבו את זה.

עו"ד אריאל עזריה : למי?

מר אלי שבירו : התעשיינים כתבו את זה לראש העיר.

עו"ד אריאל עזריה : למי, אליך?

מר אלי שבירו : לא, לא. כתבו את זה לראש העיר. עכשיו אני אומר לך,

עו"ד אריאל עזריה : אז אלה נתונים של התעשיינים.

מר אלי שבירו : אלה נתונים של התעשיינים ויש נתונים סגורים שהם יותר

חמורים מזה בהתאם לדרישות התשלום, שאני אומר, גם לגבי זה יש איזה שהוא משהו

שהוא לא ברור לי. אם לא השארנו סעיפים תקציביים, אז איך כן אפשר?

עכשיו, אני אומר, תראו, אנחנו עשינו טבלה, העירייה עשתה טבלה לפי מטראזי.

התעשיינים החתימו את כולם, את כל המפעלים, מקטן ועד גדול, שהם רוצים שתהיה

אגרה יותר, לא בצורה כזאת, יותר, שהיא לא יוצרת פערים כל כך גדולים בין המפעלים הגדולים שצריכים להגיע ל ...

עו"ד אריאל עזריה : אתה מדבר על נוסחה אחרת?

מר אלי שבירו : על נוסחה אחרת לגמרי.

עו"ד שרון שטיין : הוא לא מדבר על נוסחה.

עו"ד אריאל עזריה : אז על מה?

מר אלי שבירו : אני מדבר, עם ביקשו נוסחה אחרת. לא הסכימו,

עו"ד שרון שטיין : תקשיב, יש ויכוח עירוני,

עו"ד אריאל עזריה : לא, אני רוצה שהוא יסביר.

עו"ד שרון שטיין : שניה, אני אגיד לך. זה לא רק המספרים. אילו זה היה נגמר

במספרים, אז אם יש לאלי שבירו את המספרים כבר, אפרופו השיחה עם הראש העיר אמרתי לו – תפנה, אנחנו נשב ואנחנו,

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, אמרת לי רק אם ראש העיר יסכים.

עו"ד שרון שטיין : נכון. מה לעשות?

מר אלי שבירו : אז מה אתה רוצה ממני?

עו"ד שרון שטיין : אז אתה לא פנית לראש העיר ובגלל זה,

מר אלי שבירו : ראש העיר, הייתי צריך להפגש עם ראש העיר. הוא אמר –
הכדור אצלך, לא אצלי.

עו"ד שרון שטיין : עכשיו אני אסביר לך. יש שני פנים להצעה הזאת.

מר רון נחמן-ראה"ע : ראש העיר לא יפנה אליך. אתה יכול לפנות אלי. הזכות שלך
לפנות אלי. זו החובה שלך כחבר מועצה, לא אני פונה אליך.

עו"ד אריאל עזריה : הדרך הזה לא מובילה אותנו לתת פיתרון.

מר פבל פולב : אז למה אתה רוצה לשמוע רק את הצד השני?

עו"ד אריאל עזריה : תן לשמוע. אני רוצה לשמוע גם את אלי.

עו"ד שרון שטיין : יש להצעות האלה שני פנים, שהם פה תוך כדי זה
ממוסמסות. יש את הפן, נקרא לו התעריפי, בסדר?

עו"ד אריאל עזריה : הבנתי.

עו"ד שרון שטיין : הוכן חוק עזר, היתה חוות דעת של רו"ח אופיר בוכניק
שלקחנו לצורך הכנת הזה, הוא יושב, הוא קבע את הפרמטרים, הוא עשה את מה שעשה,
הכין את חוות הדעת, חוות הדעת הוגשה למליאת המועצה ואושרה. הלכה למשרד
הפנים. משרד הפנים היו לו כמה שאלות לעניין הזה, עשינו תיקונים בעקבות זה לפי
בקשת משרד הפנים, והממונה על המחוז אישר, משרד המשפטים ביקש והממונה על
המחוז.

יש צד שהוא צד יותר עקרוני, וזה עובר פה במובלע כל הזמן בין השיטים, זו השאלה
הפשוטה – מי לוקח על עצמו את האחריות לביצוע השמירה באזור התעשייה אריאל

מערב? האם התעשיינים, כל אחד באופן פרטני, או באמצעות איזה, היתה פה הצעה אחת לקבוע איזה middle man באמצע, שיטפל להם בעניין הזה. הם לוקחים את זה על עצמם והם מתקשרים ישירות מול חברת אבטחה. והם יכולים לקחת חברת אבטחה שתעלה להם 10 או 20 או 100, והעירייה לא מתערבת, והם מנהלים את העסק הזה בעצמם. או שהשאלה,

מר אלי שבירו: זה לא מה שהיה.

עו"ד אריאל עזריה: תן להקשיב.

עו"ד שרון שטיין: או שהשאלה היא שאלה, וזה לא קשור לצד התעריפי בכל. הרי השאלה הזו תצוף ותעלה גם אם תחזור לתעריפים הישנים. מי גובה את האגרה? מי אוסף את הכסף? מי משלם לחברת השמירה? מי מפרסם את המכרז?

מר רון נחמן-ראה"ע: מי אחראי על זה?

עו"ד שרון שטיין: מי אחראי על זה אם קורה משהו? האם כשקורה משהו באזור תעשייה, נניח שבמקרה הנוכחי דהיום חברת האבטחה, ואני לא נכנס לאיכות שירותי השמירה, אם זה נכון או לא נכון, זה המצב הקיים. נניח שבמצב הקיים, החברה שמבצעת את שירותי השמירה באזור התעשייה אריאל מערב זו אותה חברה שבמבצעת את שירותי השמירה בתוך העיר עצמה. בסדר? קורה משהו באזור התעשייה, האם הוא יכול לקחת את השומרים מתוך העיר ולשלוח לשם, ולהיפך? נניח שיש שם יותר שומרים, הוא יכול לקחת שומר או סיור, לקחת אותו מאזור התעשייה ולשים אותו בעיר. זה שאלות שקשורות לנושא, וזה מה שעובר פה מתחת, ובגלל זה נכנסתי, מתחת לזה.

הויכוח הוא לא ויכוח רק על התעריף, הוא ויכוח גם על נושא של אחריות. אם למשל אני לא מבצע, כרגע אני בהתקשרות דרך שירותי אבטחה. שאלה טריוויאלית – שירותי האבטחה נעשים דרך חברת שמירה של החברה למשק וכלכלה. טוב, לא טוב. יכול

להיות שיבוא הגזבר יום אחד ויגיד – תקשיבו, רבותי, לא מתאים לי, אני רוצה לפרסם מכרז. האם במכרז הזה זה כלול או לא? אם ההצעה הזאת מתקבלת – זה לא כלול.

עו"ד אריאל עזריה: שרון, תקשיב לי רגע. שרון, אבל הוא לא משיג על הנושא הזה.

מר אלי שבירו: אני משיג על שני הדברים.

עו"ד שרון שטיין: הוא משיג על שני הדברים.

מר אלי שבירו: אני אגיד לך, בוא תראה. למה תשאל את השאלה הבאה?

עו"ד אריאל עזריה: שניה, שאלה קטנה.

מר אלי שבירו: לא, לא, אני אגיד לך. תשאל – למה אנחנו לא עושים את זה במלון אשל השומרון? למה? כי במלון אשל השומרון, אם אנחנו נצטרך לעשות את זה, אנחנו לא יכולים להכניס את היד לכיס שלהם ולהוציא כסף. כי במלון אשל השומרון, אם אנחנו עושים כזה דבר, אנחנו עוד נצטרך לממן אותם.

עו"ד שרון שטיין: זה לא נכון.

מר אלי שבירו: אז למה,

עו"ד שרון שטיין: זה לא נכון.

מר אלי שבירו: במלון אשל השומרון, אנחנו מתנערים ואנחנו לא אחראים על האבטחה, והם לוקחים את האבטחה רק על עצמם?

עו"ד שרון שטיין : זה לא נכון.

מר אלי שבירו : ובאזור תעשייה אריאל מערב, ששם יש הרבה מפעלים, אז אנחנו באים ואנחנו לוקחים את האחריות עלינו.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אלי, אתה מתפזר בין הנושאים,

מר רון נחמן-ראה"ע : אין קשר בין אשל השומרון-

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע, אלי, רק בשביל לחדד לך. אשל השומרון, הם לא משלמים. יצאו להם דרישות לתשלום. הם לא מוכנים לשלם. יש תביעה בבית המשפט.

מר פבל פולב : כבר נגמר בית המשפט.

עו"ד שרון שטיין : לא, מה פתאום?

מר פבל פולב : במה הם זכו?

מר אלי שבירו : מה, הם משלמים אגרת שמירה?

עו"ד שרון שטיין : הם לא משלמים. בגלל זה יש לנו סכסוך בבית משפט.

מר אלי שבירו : מה, אנחנו ביטלנו להם אגרת שמירה.

עו"ד שרון שטיין : אבל זה חלק מהויכוח.

מר רון נחמן-ראה"ע : אלי, איפה שיש קב"ט ככה זה יוצא. הבנו את זה. אמרו את דברים האלה, אומר היועץ המשפטי,

עו"ד אריאל עזריה : אני באמת חושב, קונסטרוקטיבית אני מדבר, אני לא עכשיו פופוליטיקה כי אני כאן לא מכיר אף אחד מהתעשיינים ולא נראה לי שכאן גם יש סיכוי שאני אכיר. בצורה מאד פשוטה,

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תדאג, בשנה הקרובה יש גם כאלה שפתאום יגלו פה כמה אנשים.

עו"ד אריאל עזריה : בסדר. אלי, אני באופן אישי חושב שכאן כולם פה אחד יצביעו בעד הצעה לנוסחה שתהיה מקובלת על רוב מכריע של התעשיינים לגבי מה הנוסחה של התשלום. גובה התשלום, עורך הדין שלנו הסביר לנו מה המשמעות של גובה התשלום, עם כל מה שקשור למשרד הפנים.

מר אלי שבירו : לא, מה זאת אומרת?

עו"ד שרון שטיין : לא, גם הנוסחה מאושרת על ידי משרד הפנים.

עו"ד אריאל עזריה : גם הנוסחה מאושרת?

עו"ד שרון שטיין : בוודאי.

עו"ד אריאל עזריה : אז מה אנחנו כאן?

עו"ד שרון שטיין : תקשיב, יש תעריף למטר מרובע,

עו"ד אריאל עזריה : רגע, אז מה אנחנו כאן אם הנוסחה מאושרת?

עו"ד שרון שטיין : אתה מוכן להקשיב?

מר יוסי חן : אבל למה אנחנו מתפזרים, שרון? בוא נתמקד. בסך הכול, מה הם אומרים? הם אומרים שהם משלמים ביתר. אנחנו, הרי הם לא שומרים על הבית שלי ששומרים באזור התעשייה. ואומר ג'והר שאם יישאר כסף, אז ישקיעו את זה באזור התעשייה. לא ישקיעו את זה אצלי בשכונה. עכשיו, קודם כל אני רוצה לתקן, אני לא חתום על הבקשה של הישיבה שלא מן המניין.

עו"ד שרון שטיין : צודק. הפנית את תשומת הלב שלי, אתה צודק.

מר יוסי חן : מהסיבה הזו אני לא חתמתי על ישיבה שלא מן המניין. עכשיו, אנחנו פה, ותגיד לתעשיינים, ואני לא מכיר אף אחד מהם, עם כל הכבוד, הדיון הזה לא היה צריך להיות פה במועצת עיר. בזמנו הייתי דירקטור באזור תעשייה אריאל מערב ועלה הנושא של השמירה, היום נהרג קב"ט נדמה לי באלקנה,

עו"ד שרון שטיין : לא, בשערי תקווה.

מר יוסי חן : בשערי תקווה. במיוחד אתה, אלי, זה נושא מאד מורכב. אנחנו בסך הכול צריכים לדון בדבר אחד – אם יש פה תשלום ביתר כמו שהחברים פה טוענים, אין לנו שום כוונה לקחת להם את זה כמיסי עירייה,

עו"ד שרון שטיין : אסור לנו. אסור לנו ממשד הפנים.

מר יוסי חן : תחת מעטה של שמירה. בואו ננסה למצוא את הפיתרון, כמו שאתה אומר. תביאו נוסחה, תביאו הצעות מחיר, הם תעשיינים, הם אנשי ביזנס, יביאו הצעה. אף אחד לא הולך להתפרנס מזה. יביאו הצעה מסודרת. אם ההצעה היא באמת תהיה אחרת מזה, או שיחליט ראש העיר שהוא נותן להם את האחריות – קחו את האחריות אליכם, תנהלו את השמירה שלכם,

עו"ד שרון שטיין: לא בטוח שאפשר.

מר יוסי חן: אם אפשר.

מר אלי שבירו: למה אי אפשר?

עו"ד שרון שטיין: לא בטוח שאפשר.

מר יוסי חן: רגע, סליחה, אם אפשר. ואם אי אפשר, כי יכול להיות שאי

אפשר באמת לחלק את אריאל לקנטונים ומחר באזור התעשייה הוותיק יבואו החבר'ה ויגידו – אנחנו רוצים שמירה לבד. ומחרתיים שכונת בנה ביתך יגידו – אנחנו רוצים שמירה לבד.

מר רון נחמן-ראה"ע: בדיוק ככה.

מר יוסי חן: מחר מישהו מאיתנו אחר יהיה ראש העיר, ואז פתאום לא

ימצא חן בעיניו הקטע הזה של לממן שמירה, כי אף אחד לא רוצה לממן שמירה מתקציב העיר, לממן את השמירה שם, כי זה,

מר אלי שבירו: אף אחד לא מבקש לממן.

מר יוסי חן: אז אני אומר, אז בואו נתמקד בעניין על נקודה אחת. היה

ויש פה תשלום ביתר, צריך לראות איך מחזירים להם את הכסף ומורידים את המחיר. ולא לקחת את זה לתקציבי פיתוח, כי פיתוח,

עו"ד אריאל עזריה: לאן הלכתם? זו הנקודה היחידה להפחית מהסכומים?

מר אלי שבירו: אני אומר עוד הפעם, אני מבקש להעלות להצבעה,

מר רון נחמן-ראה"ע : ראיתי את חוות הדעת של השלושה עורכי דין,

עו"ד אריאל עזריה : לא, אבל אולי הוא יקרא את זה, אני לא הבנתי אותה. אני עורך דין ולא הבנתי מה שכתבו כאן.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה לא מעניין אותי ואתה לא יכול להעלות להצבעה שום דבר.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן : איזה שטויות? על איזה שטויות את מדברת? דנים פה בכסף. אלי, דבר עכשיו לעניין הספציפי הזה.

מר אלי שבירו : דנים על שני הדברים.

מר יוסי חן : או קיי. מה שמעניין את החבר'ה האלה זה כמה הם משלמים בשורה האחרונה. כל השאר לא מעניין אותם. הם רוצים לדעת אם מה שיישאר כתוצאה מהאגרה יוחזר אליהם.

מר אלי שבירו : לא, לא, הם לא רוצים שיוחזר.

מר יוסי חן : הם לא רוצים שיוחזר? אז מה הבעיה?

מר אלי שבירו : זה כמו שיבואו ויגידו לך עכשיו – בוא נגבה ממך אגרת שמירה גבוהה והכול יחזיר חזרה לתוך האבטחה, אתה מוכן?

מר יוסי חן : לא. אני,

מר אלי שבירו : בטח שלא.

מר יוסי חן : אלי, אז אולי לא הבנת אותי.

מר אלי שבירו : זה מה שהם אומרים. גובים יתר,

עו"ד שרון שטיין : אף אחד לא אומר שגובים ביתר.

מר יוסי חן : אתה לא הבנת. מה שאני אמרתי, לא יוחזר לאבטחה, יוחזר אליהם הכסף.

מר אלי שבירו : זה סיפור אחר.

מר יוסי חן : מה שייגבה ביתר יוחזר אליהם, כמו במשק סגור.

גב' שירה דקל : אז למה לגבות ביתר?

מר יוסי חן : ואם יהיה פחות?

עו"ד אריאל עזריה : ואם יחסר לך כסף, מה תעשי?

מר יוסי חן : אם יחסר לך כסף, מה תעשי? מה תעשי אז? מי יממן את זה?

עו"ד אריאל עזריה : כל אחד מהתעשיינים כאן דואג שיהיה לו 'ספייר' כלשהו בתקציב לכל נושא. אני בטוח.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, ואחר כך אני רוצה להעלות הצעה כאן.

עו"ד שרון שטיין: אני אקריא את חוות הדעת שהוגשה על ידי עו"ד יוסף פריד

מיום 6.9.2012. א' – חבל שהיא לא הועברה להתייחסות שלי, אנחנו נמצאים 3 ימים אחרי, יכולתי להתייחס אליה ולא במסגרת הזאת.

1. נתבקשתי ליתן חוות דעת לגבי הצבעה במועצת העיר אריאל על ביטול תוספת

עדכון לחוק עזר עירוני לאגרת שמירה, תוספת להכללת אזור התעשייה מערב.

2. לאחר שבחנתי את הנושא לעומק ניתן לומר שניתן להצביע על ביטול תוספת

עדכון לחוק עזר עירוני לאגרת שמירה, תוספת להכללת אזור התעשייה מערב כפי שהוגש.

3. לאחר אישור החוק ולכשיועבר למשרד הפנים, אם יראה לנכון משרד הפנים,

יבקש חוות דעת כאלה ואחרות, אזי יהיה צורך בלהחיל את חוות דעת המוסמכות.

4. אשר על כן, לאור הדברים, יש להעלות את הנושא להצבעה במועד הקרוב.

תראו רבותי, אני לא מתכוון פה להסתולל בחבר למקצוע. אריאל יושב פה מולי ומחייך על מה שכתוב פה.

עו"ד אריאל עזריה: אני גם חבר למקצוע.

עו"ד שרון שטיין: כן. לדעתי מי שכתב את זה לא כל כך יודע מה הוא כתב, או

שהוא לא ראה על מה הוא כתב. אחד משני אלה.

שיהיה ברור, משרד הפנים לא מקבל הצעות עקרוניות, ותיקונים לחוקי עזר לא נעשים

באופן עקרוני. זה לא מניפסטים ולא הצהרת כוונות. התוספת המדוברת זו תוספת

התעריפים לאזור התעשייה אריאל מערב. מדובר פה בשינוי תעריפים של חוק עזר. אי

אפשר להצביע. ואני מזמין, אם חברי המועצה מתבקשים להסתמך על חוות הדעת

הזאת, הם מוזמנים לפנות לבית המשפט בתביעה, בעתירה, ולהעמיד את שתי חוות

הדעת למבחן משפטי, שלי מול חוות הדעת הזאת. מה לעשות? משרד הפנים לא מקבל

תיקונים לחוקי עזר בעלי אופי פיסקאלי, אלא שמגובים בחוות דעת כלכליות, שמסבירות מה המשמעות התקציבית של הביטול.

מר אלי שבירו: אז זה נוסחת סכום אפס.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן. תראו, היום אנחנו לא מצביעים על הדבר הזה, אנחנו לא מצביעים על הסעיף הזה. יחד עם זה, אני רוצה להציע, שרון, מצד אחד אני, עם כל הכבוד לדוברים פה, אבל את המפעלים שהגיעו לאזור תעשייה אריאל מערב, עבדך הנאמן עמד מול אלה שהם מפעילים את התעשייה שם והגיוס של מפעלים הולך ואני מקווה יהיה גם כן עוד טוב. יצאנו מההקפאה וכל הדברים האלה, תלכו לאזור התעשייה תראו איך הוא נראה. אני לא צריך לקבל שיעורים מאף אחד לגבי זה שטוב יהיה לתעשיינים אצלנו ושהם יהיו חלק מהעיר, מה שלא קורה כאן אצלנו. ואין פה אחד הטוב ואחד הרע. אנחנו חברי מועצת עיר, יש לנו מחויבות אחת קודם כל למועצת העיר. תזכור את זה, מר שבירו היקר, ותזכור טוב מאד, אתה חבר מועצת עיר. אתה לא חבר בהתאחדות של התעשיינים. אתה חבר מועצת עיר. ולכן, החובה שלך קודם כל לדאוג לעניין של העיר.

אני כרגע לא נכנס לעניין של הסכומים. אני גם לא עסקתי בזה ואני לא התעסקתי בזה. אבל אני רוצה להציע, שרון, אני רוצה להציע הצעה, שאנחנו נמנה צוות של הגזבר, שלך, עוד שני אנשים נוספים מפה,

מר יוסי חן: אני אשמח להיות.

מר רון נחמן-ראה"ע: ולבחון את שני הדברים שאתה אמרת – הן לגבי התשלום והן לגבי הסמכויות וכל הדברים האלה. ואם במפגש הזה יגיעו להבנה שיש צורך לעשות איזה שהוא שינוי, אז באופן קונסנסואלי אנחנו נעשה אותו.

מר אלי שבירו: מקובל.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואם לא, גם אז יישאר כמו שזה.

מר יוסי חן: היית אומר את זה מהתחלה, לא היינו,

מר רון נחמן-ראה"ע: איך אני אהנה? מי בעד ההצעה שלי? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד להקים צוות שיכלול את הגזבר, היועץ המשפטי, מר יוסי חן ומר אלי שבירו, אשר יבחן את שתי הנקודות שהעלה היועץ המשפטי – לגבי התשלום ולגבי הסמכויות.

נושא מחוץ לסדר היום []

מר יוסי חן: אני אעשה את זה בקצרה, כי אריאל ממהר. שאילתה.

ירענן לי את הזיכרון ג'והר, בשנה שעברה אישרנו תקציב לחניה של הקאונטרי, אם אני זוכר. והשנה, בתחילת שנה, גם אישרנו, ובמהלך השנה הזו גם הגדלנו את התקציב אם אני זוכר נכון, ג'והר, הגדלנו את התקציב לחניה. משום מה, החורף קרב, לפני שפה מישהו ייהרג, והיו כבר תאונות שם, היו שם תאונות בירידה מהזה,

גב' לודמילה גוזב: זה מה שהיה היום, עוד פעם.

מר יוסי חן: אז לפני שהחורף מגיע, אני מבקש לדעת איך אנחנו מסיימים את התהליך הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון.

עו"ד שרון שטיין: השאילתה היא מה-4.9, הגיעה ללשכת ראש העיר ב-6.9.

בתחילת השנה החליטה מועצת העיר לאשר תקציב עבור החניה בקאונטרי. לאור האמור, ברצוני לדעת מדוע עד היום לא התחילה העבודה.

התשובה היא פשוטה: החלטה של ועדת מכרזים במכרז לביצוע עבודות התקבלה היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: או קיי, חברים, אני מבקש לסלוח לי, הישיבה סגורה.

אני מציע גם שמישהו מהתעשיינים, שיהיה תוך כדי שם. לא חבר, אבל שיקבל את האינפורמציה.

עו"ד שרון שטיין: שיביא את האינפורמציה.

מר ג'והר חלבי: אם יורשה לי רק להגיד הערה אחת. רבותי, ה-43% התוספת,

מפעלים גדולים, התווספה להם בתעריף, סך הכול באגרה השנתית 43%. אבל מפעלים קטנים, זה ירד ב-43%. זה עשה איזון בין המפעלים. מה לעשות? מפעל גדול,

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל הוועדה הזאת תשב ותעשה,

מר יחיאל טוהמי: הוועדה תשמע את כולם.

מר יוסי חן: רון, תעבור לסעיף הבא.

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור והגדלת תב"רים:

א. אישור תב"ר חדש מס' 276 – "הקמת אולם ספורט בינוני"

ב. אישור תב"ר חדש מס' 277 – "שיפוץ ספריה ציבורית"

ג. הגדלת תב"ר מס' 278 – "זהירות בדרכים"

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 276 – הקמת אולם ספורט בינוני – בעלות כוללת של ₪ 6,484,250.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 277 – שיפוץ ספריה ציבורית – בעלות כוללת של ₪ 64,500.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 278 – זהירות בדרכים – בעלות כוללת של ₪ 45,000.

4. דיון בבקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין – הצעת החלטה "ביטול התוספת לחוק העזר העירוני "אגרת שמירה" המחייב גביית אגרת שמירה באזור התעשייה אריאל מערב והותרת האחרייות להסדרת התשלום בהתאם לתוכנית האבטחה המאושרת ע"י המח"ט הגיזרתי על התעשיינים" – הבקשה הוגשה ע"י חברי המועצה אלי שבירו, מקס צ'רנוגלז, שירה דקל כץ, אבי סמו, פבל פולב.

החלטה: הוחלט פה אחד להקים צוות שיכלול את הגזבר, היועץ המשפטי, מר יוסי חן ומר אלי שבירו, אשר יבחן את שתי הנקודות שהעלה היועץ המשפטי – לגבי התשלום ולגבי הסמכויות.